CĂLĂTORII PE VAMFIM – Melfior Ra

Capitolul I
PROGRAMAREA

Am făcut multe călătorii în Astral, în diferitele dimensiuni aşa-zise de spaţiu şi timp, precum şi în prezent, trecut şi chiar viitor. Mai recent am fost tentata, determinată sau poate mi s-a sugerat să vizitez o altă planetă, căreia noi pământenii îi spunem Marte, iar cei de acolo o numesc VAMFIM.

Deci, iată-mă pe Vamfim, unde am fost condusă de ghidul meu spiritual Zen, ghidul cel superior. Acel spaţiu şi timp este populat de nişte fiinţe mult superioare nouă, pământenilor, din punct de vedere intelectual – spiritual, dar oarecum inferioare în ceea ce priveşte aspectul, armonia corpului material, fizic. Altminteri, sunt prietenoase, dornice de a comunica cu pământenii şi nu numai cu ei. În acest scop, ei, vamfiemii, fac câte ceva pentru a contacta pe cei cu care vor să comunice… De ce?…

Ei vor să ajute oamenii să iasă din blocajul mental, să poată comunica cu vamfienii, fiindcă e foarte greu de conceput că, la sfârşitul acestui mileniu, oamenii după Geea să nu realizeze comunicarea cu entităţi oarecum asemănătoare lor în Univers. În acest scop, ei au realizat deschiderea Ajnei, al celui de al treilea ochi

pentru clarviziune.

Da, mai pe înţelesul tuturor, au făcut un fel de intervenţii pentru deblocarea mentalului pe corpurile astrale ale câtorva zeci de pământeni; până în prezent…

Aceste intervenţii pe corp astral se fac de către entităţi specializate în astfel de lucrări. Subiectul pe care se lucrează este contactat atunci când se află în meditaţie. Ei, vamfienii, îi creează o stare de hipnoză sau ceva foarte asemănător hipnozei. Spun aceasta deoarece el, subiectul, ştie, simte, vede; da, vede că se lucrează asupra lui, deşi nu curge sânge, nu rămân semne vizibile pe corpul lui fizic. În schimb, mari prefaceri se produc în el, în mentalul şi spiritul lui, schimbări care se transmit ulterior şi corpului fizic. Spre exemplu: parcă nu-şi mai aparţine, parcă i s-a inoculat o altă voinţa, nu mai doreşte ceea ce dorea până atunci, se miră de ceea ce face şi îşi dă seama că, nu cu mult timp în urmă, altfel ar fi procedat. Cu toate că este conştient când se lucrează pe el, nu poate face nimic, deşi nu este legat nici de mâini, nici de picioare, dar în acele momente nici nu este stăpân pe voinţa lui. Este ca un robot care execută ceea ce ordonă sau ceea ce i s-a programat să facă. Pentru moment, propria lui voinţă este anihilată. De fapt nici nu mai are altă voinţă decât cea care atunci i se… programează. Şi totuşi, în acel timp, să-i zicem timp oprit pentru el, o parte din

conştientul, sau subconştientul lui este în stare să se răzvrătească, să nu fie de acord cu ceea ce se lucrează asupra lui, cu acea intervenţie. Îşi dă seama că, prin acea intervenţie, el nu îşi va mai aparţine niciodată în totalitate, şi în acel timp are o nelinişte, o frică generată de ideea că nu se va mai regăsi niciodată aşa cum era el, neatins de… cei cărora nu li se poate sustrage şi nici împotrivi acum. Dar acea… umbră de răzvrătire rămâne întotdeauna ca un vis, ca ceva care din start nu are şanse de supravieţuire, de materializare. Astfel, face tot ceea ce i se cere, deşi vede, aude, simte, totuşi ştie că nu-şi mai aparţine în întregime. Apoi, când totul s-a terminat, când intervenţia este gata, dacă nu ar simţi acea presiune, acea apăsare în creştet, ar fi tentat să creadă că totul nu a fost decât o închipuire, un vis, deşi a fost tot timpul în stare de veghe, că, de fapt, nu s-a întâmplat nimic.

Şi dacă se complace în această dulce amăgire, iată că vine vremea celei de a doua intervenţii pe corpul său astral, când nu se mai poate preface că nu ştie, deoarece atunci i se spune clar ca urmează intervenţia numărul doi, întrucât au trecut cele şase luni de timp terestru şi trebuie totul concentrat şi amplificat, pentru a da randamentul dorit pentru cel care execută lucrarea. Abia atunci îţi confirmi că nu a fost o halucinaţie, o întâmplare la care fără să vrei te gândeai din când în când, şi că de altfel nu eşti

altceva decât un instrument în mâinile…

Ale cui? Curios, cum vedem noi pământenii ceea ce ni se întâmplă. În loc să cuantificăm prin consecinţe, noi disecăm, favorizăm, lansăm forme mentale catastrofice. Aşadar, în cazul de faţă, confirmarea te exasperează, te bucură şi te îngrijorează totodată. Bucuria constă în purificare şi în schimbarea ta în bine, în iubire faţă de aproapele tău, în ceea ce ai descoperit benefic în tine în acel interval scurs între cele două intervenţii, iar îngrijorarea, poate chiar mai mult, ţi se trezeşte la gândul că ai putea fi… programat, teleghidat să faci şi ceea ce nu ţi-ar sta în caracter, ceea ce nu ai vrea să faci, adică vreun rău cuiva. Dar, întrucât în acea perioadă de timp ai fost schimbat spre bine, îţi vine să crezi că binele şi armonia, atât spirituală cât şi cea materială, reprezintă scopul intervenţiilor lor şi nu altceva. Începi cu timpul să nu mai exasperezi şi să mulţumeşti Divinităţii pentru ajutorul acordat.

Aşadar, simţi cu toată fiinţa ta că schimbarea este în bine şi nu altfel…

5 septembrie 1994, h 11.00

Capitolul II
ENERGIZAREA

Iată-mă pe Vamfim. Când am ajuns acolo, primul popas a trebuit să-l fac (căci nu poate fi acolo altfel, decât să te supui, dar oare numai

acolo?) la Casa Energizărilor. Probabil ei, vamfienii, au constat că trebuie energizată. Şi astfel am fost condusă în acea casă, pentru a fi... supusă energizării.

Casa Energizărilor are forma unei piramide, este construită dintr-un material dur, dens dar transparent, posibil a fi cristal. În Casa Energizărilor fiecare entitate ocupă dimensiunea la al cărui nivel vibraţional spiritual se găseşte. Eu am fost condusă şi am intrat la 2/3 din înălţimea casei – piramidă. Acolo în interior era un culoar. În acel culoar – tunel din interiorul casei – piramidă au intrat atâtea entităţi până s-a format un cerc. Entităţile se ţineau de mâini. Deşi în mijlocul cercului spaţiul era plin, dens, entităţile care formau acel cerc se vedeau prin acel material (de construcţie) transparent.

Ţinându-ne de mâini am simţit cum prin palma stângă mă pătrundea ceva ca un fluid, ceva ca o umbră vibratoare şi acea umbră îmi străbătea tot corpul astral (şi senzaţia era transmisă până în corpul fizic), apoi trecea prin palma mâinii drepte şi trecea prin următoarea entitate, şi astfel circula prin toate entităţile care formau cercul. După un timp (ce relativ sună acest cuvânt timp aici, şi ce impropriu), un timp ce nu se poate compara cu aşa-zisul nostru timp terestru, cercul s-a întrerupt exact în locul intrării a ceea ce nu se poate numi uşă, ci pur şi simplu intrare – ieşire. Entităţile care se aflau acolo, care formaseră cercul, au ieşit

afară în spaţiul aerian, începând cu prima care se afla în acel loc intrare-ieşire. Şi după ea, următoarele, până au ieşit toate din acel culoar circular de la acel nivel al casei piramidă.

În acel spaţiu şi timp totul este argintiu. Acolo, când doreşti ceva nici nu apuci bine să-ţi exprimi gândul în întregime că ţi se dă şi răspunsul prin îndeplinirea / realizarea dorinţei. Astfel că am început să gândesc că aş vrea să ştiu cum sunt de fapt trupurile lor, ce îi deosebeşte atât de mult de noi pământenii şi imediat am primit răspunsurile. Pe lângă comunicarea telepatică a înţelesului prin cuvânt, totodată aveam şi posibilitatea să şi văd ca într-un film ceea ce trebuie înţeles, pentru a nu exista dubii, confuzii sau suspiciuni. Astfel, am văzut că ei, vamfienii, nu au mai mult de un metru în înălţime. Au capul în formă de prismă dreaptă, doi ochi foarte mari ocupă toată lăţimea suprafeţei laterale, nasul insesizabil, iar organul lor auditiv se găseşte pe creştet, sub forma unui triunghi mic. Ei au posibilitatea să îşi regleze acest organ pentru ca pătrunderea sunetelor să nu fie de o intensitate mai mare decât cea dorită, cea plăcută lor. Gura nu-i prea mare, cu buze foarte, foarte subţiri. Nu au păr. Între degete au o membrană subţire, de asemenea au membrane şi între corp şi mâini şi între cele două picioare, de-a lungul acestora. Aceste membrane au o culoare gălbuie, iar trupurile au o culoare închisă, mai precis un

cafeniu închis. Le place să îmbrace pantaloni de culoare galbenă. Când îmbracă haine, acele membrane fiind elastice, îmbrăcămintea se mulează pe picioare, mâini sau degete.

Aceste fiinţe se deplasează într-un fel de zbor – plutire, ceva ce nu este nici zbor nici plutire, ci din ambele câte ceva. Entităţile de gen feminin au trei perechi de mamele. Organele lor procreative se află în partea de jos a ceea ce noi numim abdomen. Am asistat chiar la o… naştere. O entitate a dat naştere la… opt copii, dacă pot fi numiţi astfel. Aceştia erau pur şi simplu expulzaţi prin nişte contracţii. Se ţineau lanţ într-o membrană. La fiecare contracţie era expulzat câte un făt. Erau foarte ciudaţi, arătau ca nişte peşti. Apoi, o altă entitate i-a scos din acel înveliş şi nou – născuţii pluteau, apoi i-a dat mamei la sân. Deci mama îi alăpta. Dar ceea ce m-a uimit era faptul că imediat ce au fost scoşi din acea placentă, ei se puteau… deplasa!

Apoi am dorit să văd cum arată casele lor. Imediat mă şi aflam într-o casă, dacă se poate numi astfel. Sinceră să fiu nu prea mi-au plăcut locuinţele lor, care arată astfel:

Imaginaţi-vă un deal. Da, un deal sub formă cilindrică, ceva asemănător cu un bloc turn, dar nu ceva construit de… cineva, ci ceva natural, dar de acea formă. Sunt de dimensiuni foarte mari în lăţime, iar de jur-împrejur, pe mai multe nivele, au un fel de coloane ovale în partea de sus, fiecare

interior al unei coloane reprezentând locuinţa unei familii… Mai bine zis, coloana reprezintă intrarea în locuinţă pe care o delimitează. Interioarele sunt mult mai înalte, precum cele ale apartamentelor noastre, aş zice chiar mult, mult mai înalte. În interiorul locuinţei nu există nimic din ceea ce ar putea aminti de ceva mobilier. Nu există împărţiri ca sufragerie, dormitor, etc., nimic, nimic din toate acestea. Există doar nişte nişe în acei pereţi, nişte nişe aşezate pe orizontală. În acele nişe se aşază uneori acele entităţi când nu se află în acel zbor – plutire. De reţinut că vamfienii pot staţiona în aer. Pot lua, de asemenea, atât poziţie verticală, cât şi orizontală, atât pe parcursul deplasărilor cât şi al staţionărilor.

Acolo, pe Vamfim, tot ce este asemănător plantelor, arborilor, tot ce creşte este de culoare argintie. Totul în jur este feeric. Interioarele locuinţelor lor sunt însă, destul de sumbre. Nu mai au acel farmec de luminozitate, de sidefiu care te încântă în natură. Poate din această cauză, vamfienii nu prea stau în aceste interioare, ci îi poţi vedea stând grupuri – grupuri, staţionând pur şi simplu în aer în diferite poziţii, comunicând între ei. Percepeam că ei comunicau, sau mai bine zis înţelegeam că ei îşi transmiteau cele dorite, dar nu auzeam sunete, cuvinte, acolo nu prea sunt necesare cuvintele, întrucât chiar gândurile sunt interceptate şi ţi se răspunde fie prin imagini, fie prin înţelegere / percepţie telepatică. Nu

întotdeauna cuvintele şi înţelesurile (sau mai bine spus ceea ce reprezintă cuvintele noastre) pot exprima ceea ce vrei să spui din cele văzute sau receptate / interceptate acolo. Nu întotdeauna se poate transpune în cuvânt ceea ce ai văzut, simţit sau sesizat în alt plan, spaţiu sau timp.

Ceea ce se poate spune este că fiecare dimensiune are avantajeleşi dezavantajele ei. Şi eu cred că trebuie să fim mulţumiţi cu ceea ce avem în prezent, aici şi acum pe Geea.

Să fim fideli prezentului, el este TOTUL.

6 septembrie 1994, h 10.33

Capitolul III
NAVELE NORI

Aşadar, ajunge doar să vrei ceva şi acel ceva prinde contur, prinde viaţă imediat. De multe ori nici nu îţi manifeşti în întregime gândul că ai şi fost înţeles şi primeşti răspunsul. Când spun răspuns, înţeleg prin aceasta deplasarea la faţa locului, imagini derulate pe retina memoriei, percepţie extrasenzorială telepatică şi auditivă totodată, dar fără rostirea cuvintelor. Aceasta înseamnă răspuns acolo pe Vamfim…

Astfel, am început să gândesc, să doresc şi să văd cu ce se îndeletnicesc acolo pe Vamfim entităţile de gen masculin. Imediat am sesizat că sunt undeva într-o uzină dacă se poate numi aşa. Un fel de sediu, de spaţiu de transformare a

anumitor energii în materii dense. Acolo se construiau ceea ce noi pământenii numim nave spaţiale pentru călătorii interplanetare sau intergalactice! Bineînţeles că m-au interesat navele interplanetare, deocamdată… Am fost condusă într-o asemenea navă. Ei, vamfienii le numesc Nave – Nori, aşa mi-au transmis mie, pe înţelesul meu. Am intrat într-o asemenea navă. Am reţinut că acele aparate de zbor / deplasare, atunci când sunt gata, pot lua diferite forme şi culori: alb-argintiu, culoarea lor de bază, cenuşiu – sidefiu, portocaliu, azuriu etc. Atât forma cât şi culoarea pot fi schimbate la comandă. Comanda se face pe bază de vibraţie. Formele pot fi: cilindrii elipsoidali, pipe, cupole, cupole simple sau puse gură la gură cât şi în formă de litera H. Dar cele mai interesante mi s-au părut cele în formă de nori, păreau nori de diferite forme şi mărimi. Toate aceste nave au posibilitatea a îşi schimbe forma şi culoarea, să ia o formă sau culori dorite după cum sunt programate. Comenzile navelor se fac pe bază de vibraţii. Comenzile nu pot fi şi nici nu sunt lansate fără vibraţia încorporată la materializarea energiei în corpul solid al materialului de construcţie al navei. Aparatele cele mai des folosite când vin în spaţiul nostru terestru sunt navele – nori. Ei, vamfienii, ne vizitează cel mai des cu aceste nave pentru că nu sunt atât de uşor de interceptat. În asemenea nave – nori pot călătorii câteva sute de vamfieni. De pe

aceste nave ei ştiu, simt imediat când au fost sesizaţi de pământeni, mai mult decât atât, văd chiar şi gândurile celor ce i-au interceptat. Astfel, ştiu ce măsuri de protecţie să-şi ia. De multe ori se joacă cu cei ce se lansează în urmărirea lor. Îi amuză mai ales faptul că nu sunt văzuţi atunci când nu vor, fiindcă au posibilitatea de a-şi face navele invizibile şi a le schimba instantaneu culoarea şi forma. Ei ne consideră pe noi, pământenii ca pe un fel de surzi şi orbi, şi se distrează copios când aerospaţialii noştri, în urmăririle sau misiunile lor trec pe lângă vamfieni fără să-i vadă. Astfel s-au jucat vamfienii cu cei din NASA, NATO, SUA, JAPONIA şi fosta URSS. Au preferat să se joace astfel cu ei din cauză că îi considerau nesinceri, neloiali faţă de… fraţii lor pământeni. Au constatat cu stupoare că aceştia nu fac cunoscute lumii descoperirile lor referitoare la întâlnirile cu extratereştrii. Tocmai de aceea vamfienii au hotărât să intervină direct, să contacteze fiinţe umane, de care să se apropie şi să-şi transmită mesajele de prietenie şi afecţiune pentru toţi pământenii. În acest scop au intervenit ei cu acele deschideri energetice pe corpurile astrale ale câtorva zeci de pământeni.

Vamfienii sunt foarte evoluaţi, dispun de o mare inteligenţă, de o înaltă vibraţie spirituală, de multe informaţii în ceea ce priveşte evoluţia vieţii pe pământ., precum şi de ştiinţa cunoaşterii transformării galaxiilor în circuitul spaţiu – timp –

dimensiune. Dar (există totuşi un dar), auşi ei dezavantajul şi nemulţumirea lor. Ei ne invidiază pentru frumuseţea, armonia şi dimensiunile corpurilor noastre fizice. Ne consideră deţinătorii primului loc în univers la frumuseţe fizică, nu însă la inteligenţă sau spiritualitate. Motiv pentru care nu de puţine ori staţionează în apropierea plajelor, unde nudurile tereştrilor pot fi admirate în voie…

Sunt vamfieni care au făcut pasiuni pentru fiinţe terestre şi se deplasează mereu pentru a le vedea. Doresc mult o încorporare, o încrucişare genetică cu pământenii, pentru a-şi înfrumuseţa specia. Au fost cazuri între noi şi ei, de asemenea contacte, însă rodul acestor încercări nu a supravieţuit acolo pe Vamfim, în special datorită componenţilor aerului, şi într-o măsură mai mică a hranei. Dar acest eşec nu i-a descurajat întru totul. Şi speră până la urmă ca un astfel de experiment să dea rezultatele dorite. Adică să aibă armonia şi dimensiunile trupurilor terestre şi inteligenţa şi posibilităţile spirituale ale vamfienilor. Ei sunt foarte împotrivă felului nostru de viaţă, mai ales a modului de alimentare a pământenilor. Nu pot concepe ca o entitate să îngurgiteze mai mult decât minimul necesar! Nu pot concepe ca cineva să folosească ceva în scop nutritiv, când ştie precis că acea substanţă sau produs nutritiv îi dăunează, şi totuşi o îngurgitează. Ei nu pot pricepe aşa ceva.

Vamfienii au închegate durabile prietenii cu

spiritele superioare care în vieţile lor anterioare au fost încarnate aici pe Pământ. Acele spirite îi ajută mult pe vamfieni să se apropie de noi, le furnizează multe date care îi ajută să ne contacteze. Dar noi, noi cei surzi şi orbi suntem de compătimit şi ne compătimesc pentru ignoranţa noastră spirituală. Tocmai de aceea vamfienii doresc numai foram armonioasă a trupurilor noastre, nu şi conţinutul corpurilor noastre, pline de lacune, mult inferioare cunoştinţelor lor spirituale. Dar, se pare, şi nu numai se pare, că se apropie vertiginos, ei ştiu aceasta mult mai bine ca noi, că se apropie clipa iluminării pământenilor, şi dacă Divinitatea va considera că este necesar, atunci se va realiza şi acea făptură mai aproape de perfecţiune, armonioasă, atât din punct de vedere material cât şi spiritual.

7 septembrie 1994, h 9.20

Capitolul IV
FENOMENUL PRAIX

Din nou pe Vamfim, şi ca întotdeauna până în prezent, sunt însoţită de Zen, ghidul meu spiritual, cel superior. Am fost condusă direct la Casa Energizărilor. Acolo totul a decurs ca de fiecare dată. După ce am ieşit de acolo, am dorit, am început să gândesc (spun am început deoarece aprobe niciodată nu apuc să desfăşor gândul în

întregime ca şi primesc răspunsul sau împlinirea dorinţei-gând), deci am vrut să văd cum îşi petrec timpul şi entităţile de gen feminin, cele adulte. Iată ca, dintr-odată, mă găseam în preajma acelor entităţi – femei. Ele staţionau în aer, în diferite poziţii şi adunau ceva de pe nişte arbuşti argintii. Ceea ce adunau semăna mult cu boabele de afin, cu afinele, numai că erau ceva parcă mai mici, şi culoarea era mai închisă decât a frunzelor, a arbuştilor, tot argintie, însă de o alta nuanţa. Ceva foarte asemănător cu staniolul, atât la culoare cât şi ca materie, sunt frunzele acestor arbuşti. Deci am văzut acele entităţi, unele stând pe orizontală, altele pe verticală, dar toate îndeletnicindu-se cu adunatul acelor boabe. Bobiţele adunate erau introduse în membranele care uneau mâinile lor de corp, un fel de buzunare existente pe acele membrane. Când am încercat doar să gândesc ce fac acele femei, am şi primit răspunsul, telepatic. Mi s-a răspuns că acele femei fac parte dintr-o asociaţie care se ocupă de hrănirea, alimentarea unor copii bolnavi, a acelora care nu se pot deplasa să-şi ia singuri hrana şi nici nu pot fi introduşi în casa energizărilor datorită afecţiunii de care suferă. Am început să mă mir că şi acolo sunt copii bolnavi; mi s-a răspuns: „Da. Şi aici ca peste tot sunt copii bolnavi, copii care nu îşi pot ţine coloana vertebrală dreaptă şi din această cauză nu se pot deplasa, nu pot efectua acel zbor – plutire şi astfel nu-şi pot lua singuri hrana”… Apoi

gândeam cum vor fi arătând acei copii şi în acel timp eram deja într-o încăpere; poate un fel de spital unde se aflau mai mulţi copii bolnavi. Stăteau în acele nişe din pereţii caselor lor. Acolo, deşi nu simţeam frig, totuşi parcă mă scutura un fior rece, simţeam ceva rece şi apăsător, un fel de a simţi tare ciudat, parcă îl simţeam mental şi nu fizic, în sensul că nu îmi era frig cum îmi este aici. Era un frig de altă natură, aproape inexplicabil, de neexprimat în cuvinte. Apoi am ieşit afară. Şi am simţit o uşurare când am ieşit în aer liber. Am vrut să cunosc, să ştiu cauza bolii acelor copii. Am receptat imediat răspunsul: Cauza este ceva foarte asemănător cu ceea ce voi, pământenii numiţi poluare şi radioactivitate, numai că aici acestea nu sunt rezultate din aceleaşi cauze ca la voi pe Terra, şi nu pe toţi îi pot atinge, ci numai pe cei care provin din anumite spaţii, mai precis pe urmaşii lor, şi chiar nici pe toţi dintre aceştia. Efectele nedorite depind de mai multe conjuncturi, e ceea ce se numeşte aici la noi Fenomenul Praix.

Aş fi vrut amănunte referitoare la… Fenomenul Praix, dar se pare că nu a trebuit să ştiu mai multe despre acesta, întrucât imediat am fost corporalizată. Niciodată nu mi s-a mai întâmplat aşa ceva. Adică să fiu corporalizată fără vrerea mea, dar iată că am trăit-o şi pe aceasta…

Dacă mi se va mai permite să merg pe Vamfim, voi continua să vă aduc la cunoştinţă cele

văzute, simţite şi trăite acolo. Dacă doriţi aceasta, atunci vă rog ajutaţi-mă. Mă puteţi ajuta astfel: să emiteţi numai gânduri bune, cu alte cuvinte să fiţi mai buni, mai blânzi şi mai înţelegători şi să vă iubiţi aproapele, aşa cum şi Iisus Christos a făcut-o, cât timp a fost exemplul viu întrupat aici, pe acest Pământ, cunoscut în dimensiunile astrale sub numele de Geea, cât şi acum şi dintotdeauna, vibrând în sufletele noastre în raza lui Crist.

8 septembrie 1994, h 9.15

Capitolul V
ÎNVĂŢĂTORUL

După un interval de timp de trei zile terestre, iată-mă aşadar din nou pe Vamfim. Pur şi simplu am fost condusă de Zen, din dispoziţia cuiva, a unei entităţi a cărei identitate deocamdată nu o voi divulga, întrucât nu i-am cerut permisiunea.

Acolo pe Vamfim, am vrut să vizitez o şcoală şi nici nu am gândit bine că am şi fost într-un asemenea loc. Numai că acolo ceea ce numim sală de curs se află în aer liber, nu delimitată de nişte ziduri. Am văzut un grup format cam din două zeci de copii. Toţi aceştia staţionau pe verticală, iar în faţa lor se găsea o entitate matură, un vamfian care îţi impunea respect. Simţeai că trebuie să îl respecţi. Acea entitate de gen masculin transmitea copiilor ştiinţa deplasării în alte spaţii, timp şi dimensiuni. Am stat câtva timp

şi am privit, după care acea entitate mi-a acordat şi mie atenţie. Nu ştiu de ce mi-a venit să-l întreb cum se numeşte. A spus doar atât: Învăţătorul… Percepând insatisfacţia de către mine a răspunsului a continuat: „Aici nu este ca pe Terra să aibă fiecare nume şi prenume, moi ne cunoaştem, ne simţim, ne ştim după vibraţii, nu după nume – semne convenţionale ca voi!”…

— Învăţătorule, spune-mi ce trebuie să ştiu despre vamfieni?

— Trebuie să ştii că vamfienii nu mor. Ei trec doar în deplină conştienţă, în alte spaţii şi dimensiuni de timp, însă numai după ce ajung aici la cunoaşterea absolută.

— Ce se întâmplă cu corpurile lor, atunci la „marea trecere”?

— Nimic. Se volatilizează prin purificare. Pe cei care îi vezi plutind pe orizontală, sunt mai aproape de purificare. Cum ziceţi voi, pământenii, ei sunt mai aproape de marea trecere, de moarte, numai că noi ştim că nu există moarte şi conştientizăm aceasta pe toată durata existenţei noastre în această dimensiune de timp şi spaţiu. Aici nu plânge nimeni când cineva şi-a îndeplinit misiunea şi a fost purificat. Iar cel purificat şi trecut în altă dimensiune, comunică în permanenţă cu cei dragi lui şi aflaţi încă aici. Mai mult, avem posibilitatea să ne alegem dimensiunea spaţială în care trecem pentru că ştim multe despre acele dimensiuni ale spaţiului

următor. Cum? Astfel de învăţătură transmitem noi aici, în şcolile noastre, urmaşilor noştri, celor neştiutori încă… diferenţa dintre noi şi voi, dintre şcolile noastre şi ale voastre, constă în aceea că noi lucrăm pentru cucerirea dimensiunilor înalte, iar voi, pământeni, lucraţi pentru dimensiunea spaţiului în care vă aflaţi. Voi nu vă străduiţi, nu acţionaţi să vă depăşiţi condiţia. Şi asta ne întristează, că nu percepeţi esenţialul. Voi pământenii a-ţi deviat foarte mult de la calea cea dreaptă, de la adevăr, şi astfel a-şi regresat muult, mult de tot, însă vă veţi opri din cădere în foarte scurt timp. Noi vă ajutăm, aveţi ajutorul nostru, ajunge doar să-l doriţi şi atunci îl primiţi. Dar numai dacă îl doriţi, altfel noi nu putem interveni în intimitatea voastră.

— Învăţătorule, ce trebuie să mai ştiu despre voi, şi ce pot comunica semenilor mei?

— Vei şti şi vei afla numai ceea ce trebuie să ştiţi despre noi, nu şi altceva. Află deci că noi avem posibilitatea să fim de gen feminin, masculin sau androgin (în timp ce mi se explica aceasta, am văzut cum arată câte o entitate din fiecare gen numit). Androginii au posibilitatea de reglare prin vibraţie interioară, pentru a dispune de organele sexului pe care îl preferă. Mai trebuie să ştiţi că aici nimeni nu se împerechează de dragul senzaţiei, de plăcere, aşa ceva este exclus aici. Împerecherile se fac doar dacă este necesar, dacă este nevoie să se reproducă specia sau să se

reechilibreze numele entităţilor din acest spaţiu. Atât. La atât doar de rezumă împerecherea aici. Noi nu suntem robii senzaţiilor grosiere, ca voi, pământenii. Voi, cei de pe Geea, dacă nu v-aţi fi lăsat înrobiţi de senzaţii, altfel a-şi fi evoluat, iar acum nu ar mai fi pe Pământ negura, jalea şi amarul care este. Voi pământenii a-ţi înţeles foarte greşit o lecţie dată. Numai după ce se va îndrepta acea greşeală fatală a voastră, numai atunci vor dispărea şi neajunsurile voastre.

Tindeţi spre înalt, nu vă lăsaţi pradă noroiului. Căutaţi fericirea în spirit şi nu în materie! Când veţi înţelege oare aceasta?!

Am simţit, acum pot spune, pe bază de vibraţii, când învăţătorul nu a mai dorit să îmi comunice altceva. I-am mulţumit pentru cele ce mi-a spus şi am revenit pe Geea, în această haină de oase şi carne a sufletului meu, în această închisoare, în acest vehicul al spiritului meu. Când ai cunoscut odată libertatea spiritului „nu-şi mai vine să ţi şi cu dinţii de acest trup. Ba uneori, simţi că refuzi să-ţi mai reiei locul în el, dar eşti nevoit să o faci până îţi închei misiunea aici, în acest spaţiu şi timp.

16 septembrie 1994, h 15.15

CAPITOLUL VI
Variumf şi vamfiumf

Din nou sunt pe Vamfim, însoţită de acelaşi

ghid spiritual superior, Zen. Am fost condusă mai întâi în Casa Energizărilor, dar de data aceasta am poposit undeva mult mai sus, aproape de vârful casei – piramidă. Acolo era loc doar pentru trei entităţi. Deci, cercul se formă doar din trei entităţi. Am intrat acolo doar eu, Zen şi învăţătorul. Am simţit atunci nişte vibraţii puternice asupra chakrelor Ajna şi Sahasrara. Acel fluid energetic l-am simţit de şapte ori, apoi, am ieşit afară. Afară ne mai aşteptau câteva entităţi care s-au alăturat grupului nostru şi am mers să vizităm Zona Lacurilor.

Eu credeam că voi vedea nişte lacuri de apă, dar ele doar păreau pline cu apă, fiindcă ceea ce era în ele nu era apă. Ceea ce umplea acele lacuri era o materie solidă, nu liciidă, erau un fel de granule foarte, foarte fine. Am văzut deasupra lacului un fel de… excavator aerian, care excava acele granule. Îşi umplea cupa cu acele granule, le transporta şi le împrăştia peste plantaţiile lor de arbuşti. Locul de unde era luată cantitatea de granule se nivela imediat, se umplea la loc, exact aşa cum se întâmplă la noi când scoaţi apă din fântână sau când iei un pumn de nisip dintr-o movilă de nisip, şi te trezeşti că imediat alunecă altul care acoperă locul rămas vacant.

Învăţătorul mi-a spus că acele granule se numesc VARIUMF şi că ele folosesc la îngrăşarea solului vamfian. Granulele, când atingeau solul se dizolvau imediat, fiind asimilate de sol.

După ce am văzut cele descrise, învăţătorul a spus că voi fi condusă în Zona Minelor. În acel moment, eram deja acolo, la o mină, deci într-o anumită zonă de pe Vamfim. Din acel loc se extrăgeau un fel de granule de mărimea unui bob de orez, de culoare galben – auriu foarte strălucitor. Acestea se găseau în subteranele lor, în interiorul scoarţei vamfiene, în bloc solid. Se depunea o muncă grea pentru dislocarea unei bucăţi din bloc. Dar, după ce era dislocată câte o bucată şi se îndepărta blocul… mamă, imediat se fărâmiţa în mii şi mii de granule mici. Aceste granule erau încărcate în nişte vagoneţi foarte asemănători cu vagoneţii din minele pământene, atât doar că străluceau de curaţi ce erau, semănau a miniaturi în comparaţie cu cei din minele pământene. Acei vagoneţi circulau pe un fel de linii de cale ferată, numai că acestea erau aeriene. Învăţătorul mi-a spus că acele granule se numesc VAMFIUMF. Când am întrebat la ce folosesc acele granule numite Vamfiumf, am văzut imediat răspunsul:

La construirea unei case a energizărilor, în mijlocul temeliei, pe verticală, se introduc acele granule. Ele ajută, prin vibraţia pe care o degajă, la energizarea entităţilor atinse de boală din cauza fenomenului Praix. De obicei, în minele lor lucrează membri ai familiilor cu copii sau entităţi adulte bolnave din cauza fenomenului Praix, şi care necesită energizări speciale pentru

însănătoşire. Nu puţine sunt entităţile care lucrează în acele mine din pură… umanitate, doar din dorinţa de a-i ajuta pe cei suferinzi.

Învăţătorul mai mi-a spus:

Trebuie să reţii că aici nimeni nu lucrează pentru recompensă, nu există locuri de muncă plătite. Singura dorinţă a vamfienilor este ca toţi locuitorii dimensiunii spaţiale să fie fericiţi. Scopul, ţelul lor suprem este FERICIREA TUTUROR…

Doamne, cât de departe suntem noi, pământeni, de asemenea înaltă conştiinţă! Dar, cine ştie, poate nu mai e mult până departe…

7 septembrie 1994, h 6.30

Capitolul VII
ZONA SFINCŞILOR

Iată-mă din nou pe Vamfim, condusă ca întotdeauna de Zen. De la mare distanţă am văzut Casa Energizărilor, foarte luminoasă, scăldată, îmbrăcată într-o lumină aurie, ca o aură divină.

Am ajuns acolo şi am intrat în casă pentru energizare, am fost condusă la intrarea de la înălţimea se două treimi a casei piramidă. S-a format un cerc de entităţi, apoi după un timp am simţit şi am văzut că ne ridicam tot mai sus, spre vârful casei piramidă, dar tot mai puţine entităţi rămâneam în cerc. Astfel ne-am tot ridicat şi se tot restrângea cercul până am rămas doar trei entităţi

dispuse în cerc. Apoi, învăţătorul, eu şi Zen am stat timp de şapte vibraţii resimţite în chakrele Ajna şi Sahasrara. Nu se poate spune cu exactitate cam cu cât timp terestru este echivalent, pentru că acolo nu mai este valabil timpul nostru de aici. Apoi am ieşit aflară. Învăţătorul a spus:

— Vom merge să vizităm Zona Sfincşilor. Acolo am văzut un triunghi format din piramide aşezate pe mai multe rânduri. Pe fiecare piramidă exista câte un sfinx. Am întrebat:

— De ce nu sunt tot atât de luminoase aceste piramide precum cea care este numită Casa Energizărilor?

Mi-a răspuns învăţătorul:

— Pentru că Vamfiumful din temelia lor nu mai are putere de radiaţie.

Acestea sunt piramide moarte, cum sunt cele de la voi, de pe Terra.

— Aveţi posibilitatea să le reenergizaţi?

— Da. Dar nu facem reenergizările lor. Construim altele după ultimele proiecte, în pas cu cerinţele actuale. Aceste piramide sunt vechi de milioane şi milioane de ani tereştrii. Ceea ce vezi aici este un fel de… cimitir al vechilor case de energizare. Acum le construim altfel, mai mici şi mai eficiente, fiindcă între timp am mai evoluat şi noi…

— Tu mai trebuie să ştii că Marea Piramidă, numită de către voi, pământenii, Piramida lui Keops, poate fi reenergizată; şi va fi… Are această

posibilitate. Trebuie să ştiţi că platforma de deasupra ei, acolo unde trebuia să fie vârful Marii Piramide, acea platformă a fost special construită pentru acest scop. Ea va fi reenergizată şi îşi va relua funcţia avută iniţial. Se va descoperi în curând acel CRISTAL imens, care a fost făurit special pentru aceasta. Cristalul se află îngropat în subsolul Munţilor Pirinei. El va fi descoperit concomitent cu un eveniment aerian. La aceasta vă vom ajuta şi noi, vamfienii. Cum? Nu e necesar acum să ştiţi. Apoi va fi aşezat acolo unde îi este locul, pe acea platformă din vârful Marii Piramide. După un timp anume se va produce reenergizarea acesteia, începând de sus în jos, până se va ajunge la baza ei. La anumite intervale de timp, când conjunctura aştrilor va fi cea prevăzută, cristalul se va deschide ca o floare de nufăr şi din interiorul lui va ţâşni spre înalt un jet puternic de Lumină Pură, un jet de formă trapezoidală, cu deschiderea spre înalt. După ce se va închide floarea de cristal, cristalul va fi mult mai strălucitor ca mai înainte, iar în mijlocul lui va străluci chipul ÎNVĂŢĂTORULUI terestre, care va fi văzut de cei cu sufletul curat. Apoi iar se va deschide floarea de cristal şi ÎNVĂŢĂTORUL ÎNVĂŢĂTORILOR TUTUROR LUMILOR va putea fi văzut în mijlocul florii de cristal. Fericiţi cei ce vor vedea deschiderea florii de cristal. Numai cei buni vor vedea aceasta. Şi încă cei curaţi precum cristalul vor vedea toate acestea, numai cei aleşi. Apoi

cristalul se va închide, dar chipul învăţătorului Tuturor Lumilor se va vedea din indiferent ce parte a Marii Piramide, întrucât la închiderea florii de cristal, cristalul se va pune în mişcare, se va învârti în sens orar şi la fiecare oră se va vedea altă imagine a chipului lui IISUS CHRISTOS, cel ce este ÎNVĂŢĂTORUL ÎNVĂŢĂTORILOR TUTUROR LUMILOR VĂZUTE ŞI NEVĂZUTE.

Aşa cum tu, Melfior Ra, ai văzut acum luminată Casa Energizărilor, de aici, aşa va deveni şi Marea piramidă de frumoasă, de Luminoasă. Dar atunci va primi un alt nume, îl vei afla când va fi vremea potrivită. Se va lucra din nou în ea, în Marea Piramidă. Deocamdată îi mai spunem aşa… se va lucra în ea pentru iniţierea celor aleşi. Acesta este rolul ei şi rolul platformei care se găseşte deasupra ei.

22 septembrie 1994, h 7.30

(Dacă va fi cazul şi vrerea Divinităţii, probabil va mai urma…)

Capitolul VIII
LUMINA CUNOAŞTERII

Am primit semnalul convenţional că trebuie să călătoresc în Astral. Eram aşteptată. Zen mi-a fost alături ca întotdeauna. După intrarea în Marea Piramidă şi după o scurtă vizită în Spaţiul Sideral al Luminii Celeste, iată-mă pe Vamfim.

Acolo, am fost condusă mai întâi în casa

energizărilor, în acel culoar circular, de către trei entităţi, unde ca de celelalte dăţi am intrat – Învăţătorul, Zen şi eu, am stat acolo timp de şapte vibraţii, după care am ieşit afară. Învăţătorul a spus că vom merge să vizităm Zona Izvoarelor. Şi în acel moment, iată-ne acolo, în Zona Izvoarelor. Am văzut trei izvoare, dar cu totul altfel de cum mă aşteptam eu să fie. Deci, erau izvoare, dar era ciudat că acele izvoare nu aveau apa curgătoare, ci substanţa substanţa care ieşea din sol prin izvoare era aproape solidă, era ca un fel de pastă, care nu curgea, ci rămânea pe loc. Dar se barbota în sus. Acea substanţă era foarte asemănătoare cu mercurul şi la culoare şi se barbota incontinu la suprafaţa solului, la gura izvorului. Învăţătorul a spus:

Aici la izvoarele cunoaşterii vin cei însetaţi de Lumina Cunoaşterii, acum vei vedea ceea ce trebuie văzut.

A văzut entităţi vamfiene aşezate pe trei rânduri, deci câte un rând la fiecare izvor. Toate entităţile aveau în mâini câte un pahar în formă de con.

Când ajungeau la izvor, se aplecau ca într-o închinare şi umpleau paharul cu acea substanţă uleioasă, argintie… Apoi, cu degetul arătător al mâinii drepte, după ce îl introduceau în paharul cu substanţă, făceau semnul cruci pe chakre începând cu Ajna, După ce terminau cu chakrele, făceau acelaşi semn şi pe ochii lor mari, imenşi

comparativ cu ai noştri. Numai că pe ochi făceau semnul altfel, începeau din partea laterală, dinspre interiorul lateralei spre exterior, apoi făceau linia verticală, şi cu aceasta încheiau ritualul. Apoi, învăţătorul a spus:

Astfel primesc Lumina Cunoaşterii cei însetaţi de adevăr. Fac aceasta de trei ori, la trei răsărituri, într-o viaţă vamfiană…

Priveam cu interes la pelerinele care îi acopereau, deoarece nu văzusem până atunci vamfieni îmbrăcaţi în mantii… Atunci, învăţătorul a spus:

Pelerinele lor sunt confecţionate special pentru acest pelerinaj, le folosesc numai în asemenea ritualuri. Fiecare familie are una sau două pelerine, depinde de numărul membrilor familiei. Astfel, o familie formată dintr-un număr de două zeci de membrii are două pelerine. Deoarece gândeam „din ce material or fi confecţionate”, învăţătorul mai mi-a spus:

Aceste pelerine sunt confecţionate (în acelaşi timp şi vedeam ceea ce mi se explica) de către entităţi ce au misiunea de a confecţiona pelerine ritualice. Cei care folosesc pelerinele aduc materialul din care se fac. Mai bine zis substanţele. Acele substanţe se găsesc în sol. O pelerină este „ţesută” din trei – patru feluri de substanţe.

Am văzut apoi cum entităţile aduceau, într-un fel de albii mici, mici de tot, acele substanţe. Acei

meşteri desenau, da, chiar aşa, desenau, trasând modelul şi mărimea pelerinei pe un fel de masă ca de piatră. Apoi, goleau în mijlocul modelului, amestecau şi apoi întindeau pe toată suprafaţa modelului acele substanţe – aliaje. Erau lăsate aşa la uscat aşa la uscat, în aer liber, la soare. După ce se uscau, le luau, fiindcă se desprindeau şi rămâneau aşa ca o foaie de celofan, dar ceva mai maleabile, cam ca o foaie de fâş. Erau gata ţesute, cusute şi călcate. Nu mai trebuiau decât îmbrăcate.

Apoi, învăţătorul a spus:

Acum vom merge să vizitezi şi Zona Cimitirelor.

Parcă m-a scuturat un fior. Nu prea mi-a plăcut, Dar acolo nu fac ceea ce doresc eu ci ceea ce trebuie să fac. Altcineva hotărăşte nu eu. Aşa că şi vedeam o întindere, cam neospitalieră, în mijlocul căreia se găsea o movilă mare, un fel de piramidă de cadavre. Am rămas oarecum surprinsă, deoarece ştiam că, la trecerea în alte vieţi corpul li se volatilizează. Gândind aceasta, iată că, simultan, am primit şi am şi văzut răspunsul. Învăţătorul a spus:

Aceste trupuri neînsufleţite au fost ale entităţilor care nu au vrut să se împărtăşească din Izvoarele Luminii Cunoaşterii. Astfel, trupurile lor nu s-au purificat, iar la trecerea spiritului în alte dimensiune, aceste trupuri nu au fost volatilizate. Noi, după un anumit timp, le acoperim cu o

ţesătură din fire de IUR. Fixăm bine pe sol marginile ţesăturii şi în câteva sute de ani tereştrii aceste corpuri neînsufleţite se descompun, se dezagregă, scad, şi astfel movila tot scade până se contopeşte cu solul. Chiar ţesătura de jur este asimilată de sol. Niciodată pe Vamfim nu există mai mult de o movilă de corpuri nevolatilizate. Fiindcă sunt puţini cei care nu înţeleg şi nu respectă ritualul împărtăşirii la Izvoarele Luminii Cunoaşterii. Trebuie să mai şti că acele corpuri neînsufleţite nu putrezesc şi deci nu miroase dezagreabil; la trecerea timpului nu există pericolul infectării din cauza lor. Atât doar: nu mai au suflet. După ce le acoperim cu ţesătura de jur, se schimbă situaţia…

Această zonă nu se mai foloseşte la altceva. Aici este Cimitirul Negru. Dar ţesătura de jur ajută, astfel încât, până la urmă purificăm, noi, cei vii, şi trupurile celor nepurificaţi, şi locul. Doar că trebuie să treacă un număr neînsemnat de ani pentru ca acele spirite să-şi recunoască greşeala. După ce au recunoscut-o, dovedind că nu mai sunt în stare să greşească, acolo unde se află, abia atunci le acoperim trupurile cu jur.

Această ţesătură – jurul în general – are puterea de a dezagrega tot ce se află sub cupola sa. Acum, Melfior Ra, la bună vedere şi pe curând.

25 septembrie 1994, h 3.30

Capitolul IX
PLANTAŢII DE IUR

Din nou pe Vamfim, însoţită de Zen. Ne aştepta învăţătorul. Am intrat imediat în Casa Energizărilor. Am sta acolo timp de şapte vibraţii, în culoarul celor trei entităţi. După ce am ieşit afară, învăţătorul ne-a invitat să vizităm întinderea Pustie.

Întinderea Pustie e un fel de deşert, în care nu sunt niciun fel de plante, doar pustiu, stânci, cratere şi multe alte denivelări de teren. Învăţătorul mi-a spus că această întindere Pustie cuprinde aproape o jumătate din suprafaţa totală a acestei planete… Întinderea aceea era dezolantă. Peste cea mai mare parte a întinderii plutea un fel de ceaţă, de fum, de nori sau ceva din fiecare aceste elemente luate împreună. Învăţătorul mi-a spus că acolo unde se vede acea ceaţă, se produce fenomenul Praix, care acţionează negativ asupra unor entităţi vamfiene. Fenomenul se produce ca rezultat a ceea ce emană solul şi a ceea ce acea emanaţie atrage din Cosmos. Prin combinaţia cestor elemente se formează acei nori de ceaţă, pe care vamfienii îi numesc Praix sau Fenomenul Praix.

Apoi, învăţătorul ne-a invitat, pe mine şi pe Zen, să ne arate şi… reversul medaliei, cum am spune noi pământenii. Numai că acolo faţetele medaliei sunt inversate… Să vedem întinderile

Plantaţiilor de Iur.

Iată-ne, aşadar, deasupra plantaţiilor de jur. Am văzut nişte pomişori magnifici, înalţi cam de 1,50 – 2 metri. Aceştia prezintă deosebita posibilitate de a avea, în acelaşi timp, şi fructe şi flori. Dar nu am mai văzut pomişori sau plante fără frunze, până la aceşti iuri. Nu aveau frunze, păreau tulpini şi crengi lemnoase, şi arătau oarecum tare ciudat fără frunze. În schimb, aveau flori. Flori foarte frumoase, asemănătoare cu florile de mac, numai că aveau petale pe două – trei rânduri suprapuse. Ceea ce m-a uimit, peste măsură, a fost culoarea florilor, nu mi-am imaginat niciodată cum ar arăta un pomişor sau o plantă cu flori de diferite culori, şi acum aveam în faţa ochilor (sau a ochiului minţii, a Ajnei) aşa ceva; pe aceeaşi ramură erau flori de mai multe culori (albe, roşii, roz, portocalii sau nuanţe combinate din aceste culori). De asemenea, tot pe acelaşi pomişor sau pe aceiaşi creangă erau şi flori de diferite culori şi fructe, care se găseau în diferite stadii de ... coacere. Fructele erau asemănătoare macului nostru, nişte sfere asemănătoare şi ca dimensiune de mărimea sferelor de mac, numai că aceste fructe de jur, când copacul e copt, învelişurile lor sunt moi şi nu-şi mai păstrează forma iniţială. Am luat şi am desfăcut o asemenea... fostă sferă. Era, o simţeam moale ca o... ţesătură de bumbac. Şi încă simţeam prin ea seminţele din interior. Se rupea uşor, am rupt-o şi

am gustat, la îndemnul învăţătorului, o asemenea sămânţă. Gustul lor aducea puţin, cu cel al seminţelor de mac, forma era însă alungită, am încercat să o fărâmiţez în dinţi, dar învăţătorul mi-a zis că nu trebuie ronţăită. E destul să o pun pe limbă şi să aştept efectul… Surpriză totală! Da. După puţin timp am simţit un gust de… lapte, ceva ce simţeam că se răspândeşte în tot corpul meu, atât spiritual, care se afla acolo, cât şi în trupul meu fizic, parcă eram inundată de efecte benefice. Apoi, învăţătorul a spus că o familie vamfiană, cât ar fi ea de numeroasă, se hrăneşte timp de mai mulţi ani tereştrii cu un asemenea fruct, mai precis cu seminţele lui. Le numesc seminţe, deoarece semănau cu nişte seminţe, însă erau foarte, foarte mici. Aveau culoarea gălbuie spre maroniu şi erau foarte lucioase.

Învăţătorul mai mi-a spus, că acei pomişori de jur, când nu mai produc (eu, repede, am gândit: „sunt tăiaţi”, dar mesajul meu fiind receptat telepatic, am fost corectată imediat):

Nu, nu sunt tăiaţi, sunt scoşi din sol cu rădăcină cu tot şi apoi trecuţi printr-un proces tehnologic; în final devin ţesătură de jur. Câşi pomi de jur sunt scoşi, tot atâţia sunt plantaţi în acelaşi timp, dar înalt loc. Iar acel loc de unde au fost scoşi iurii este lăsat timp de şapte ani pentru regenerarea solului. Şapte ani tereştrii! Şi numai după această perioadă de timp plantăm alţi iuri sau alte plante necesare vieţii noastre de aici.

Am cerut apoi învăţătorului o lămurire cu privire la procrearea vamfienilor, întrucât am avut o discuţie referitoare la aceasta cu doi prieteni din România, doi oameni minunaţi, cărora le port un deosebit respect. Deci, am cerut amănunte, dacă la vamfieni, pentru procreere, cele două entităţi se unesc din iubire sau din… conştiinţa perpetuării speciei. Învăţătorul m-a corectat:

În primul rând, nu cele două entităţi ci, uneori, cele trei entităţi se unesc. Unirea lor se bazează pe sentimente de iubire, pe o mare iubire în primul rând, şi apoi intră celelalte criterii în calcul. Voi, pământenii, trebuie să ştiţi că principiile noastre de viaţă sunt: IUBIREA, ADEVĂRUL ŞI CREDINŢA. Aceste trei mari principii ne călăuzesc în viaţă, aceste principii formează triunghiul nostru de Lumină a Cunoaşterii, acesta este triunghiul vieţii noastre. Trebuie să mai ştiţi că aici iubirea nu degenerează ca la voi pământenii. Aici, sentimentul etern nu-şi schimbă intensitatea şi nici plăcerea grosieră nu are prioritate. Aici, unirile între sexe se fac cu totul pe alte considerente şi nu din plăcerea simţurilor. La noi, iubirea înseamnă cu totul altceva, nu plăcerea fizică. Pe când la voi, cei mai mulţi realizează unirea dintre sexe din pură plăcere grosieră, senzuală şi nu din dorinţa perpetuării speciei. Aşa cum ţi-am mai spus noi nu suntem robii plăcerii, ai simţurilor. Bucuriile noastre ţin de spirit, nu de trup, dar puţini

pământeni vor înţelege aceasta, mai precis vor putea înţelege în acest moment aceasta. La acest capitol aţi înţeles voi pământenii lecţia greşit şi e una din cele mai importante lecţii, necesare evoluţiei speciei umane. Păcat!

Am resimţit durerea din sufletul învăţătorului, durere care era o compasiune pentru toţi semenii mei de pe Geea. Apoi, mi-am dat seama că întrevederea a luat sfârşit. Am revenit aici, sub această carcasă a sufletului şi spiritului meu, numită trup…

26 septembrie 1994, h 5.15

Capitolul X
LUMEA NEVĂZUTĂ DE PE VAMFIM

Sunt din nou în Astral, însoţită de Zen. Ca întotdeauna, după intrarea în Marea Piramidă şi după vizitarea unor încăperi din ea, în prezenţa unei foarte însemnate entităţi, chiar fără egal pot spune, fac o scurtă trecere în Spaţiul Sideral al Luminii Celeste. Am gândit aceasta… după ce am ieşit afară din Casa Energizărilor, învăţătorul mi-a şters cel de-al treilea ochi. Parcă a îndepărtat o pieliţă de pe el, o ceaţă şi în acel moment am simţit şi văzut Ajna strălucind. Atunci am ştiut că cel de-al treilea ochi mi-a fost superenergizat. Apoi învăţătorul a spus:

Vom merge să vizitaţi Zona Nevăzutelor.

Ne-am deplasat undeva deasupra planetei

Vamfim. Eu priveam mirată şi cumva nemulţumită că nu vedeam nimic. Învăţătorul ştia, simţea nemulţumirea mea. A privit la mine şi la un semn de-al Său, un semn nevăzut, parcă s-a deschis o poartă, s-a îndepărtat ceva şi în faţa noastră a apărut într-adevăr o LUME NEVĂZUTĂ. Învăţătorul a spus: Fiecare planetă populată cu fiinţe cu corpuri fizice, are şi o lume nevăzută. Această lume nevăzută este undeva deasupra lumii văzute.

Am privit apoi la Lumea Nevăzută. Acele entităţi erau într-o continuă mişcare. Am văzut entităţi, familii, fiinţe mai mature cu copii mici de mână. Entităţile aveau corpuri astrale doar. Acele corpuri erau foarte vaporoase, luminoase, de culori alb-argintii, dar nu aveau densitate. Dacă un om cu corp fizic de pildă, ar fi întins mâna spre acele corpuri vaporoase, sigur mâna i-ar fi intrat şi trecut prin ele fără să simtă ceva, sau fără să vadă ceva. Le simţeam, le percepeam, uşoare, transparente, aproape ireale. Am privit aşa câtva timp la mişcarea lor, bineînţeles că mişcarea lor avea un rost, dar acel rost încă nu-mi fusese dezvăluit. Şi privindu-le mi-a venit în minte, în gând, o frază din rugăciunea Crezul, în care se spune: „Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, Creatorul cerului şi al pământului, al tuturor văzutelor şi nevăzutelor”… Şi atunci am realizat că ceea ce vedeam era una din lumile nevăzute, şi mă gândeam ce puţină importanţă

dăm noi, oamenii, cuvintelor pe care le rostim mecanic chiar în rugăciunile noastre. Câţi dintre semenii noştri pământeni au meditat la cele rostite în rugăciunea Crezul? Atunci, învăţătorul mi-a spus:

Da, aceasta este una din lumile nevăzute. Pe parcurs vei mai vedea şi alte planete şi lumi nevăzute. Pentru acum doar atât.

Învăţătorul ne-a condus, apoi ne-a urat drum bun şi la bună vedere.

Am revenit aici în trupul fizic, haina spiritului şi sufletului meu.

29 septembrie 1994, h. 7.45

Capitolul XII
LUMEA NEVĂZUTĂ A LUNII

Ca niciodată, am fos trezită la o oră foarte matinală, de fapt am mai fost trezită cu la ore matinale dar nu în acest fel, adică nu prin rostirea unor versuri. Deci m-am trezit din somn auzind, da, auzind clar următoarele:

Dinspre noaptea ta pustie
Iată că Luna îţi scrie
Vino, urcă sus la mine
Să înveţi ce este bine.
Vino să priveşti pământul
Ce şi-a uitat legământul
Făcut – prin vieţile lui –

Tatălui şi Fiului.
Legământul s-a uitat
Apele s-au tulburat
Tatăl, Fiul sunt mâhniţi
Că trebuiţi pedepsiţi…

M-am trezit de-a binelea. Am notat aceste versuri. Eu scriu de mulşi ani poezii, însă mai cu seamă invers alb. Acum, simţeam că această poezie, chiar dacă din punct de vedere artistic şi de tehnică a compoziţiei nu întruneşte cele mai exigente cerinţe literare, trebuie totuşi să o notez. Am făcut aceasta. Apoi am ieşit afară, noaptea era pe sfârşite, iar eu am văzut o Lună ca niciodată. Deşi nu era întreagă, i-am văzut frumuseţea aurei în toată splendoarea, cum nu mai văzusem până atunci aura lunii. În mijloc era Luna, urma un cerc de culoare mov, apoi altul de o culoare nepământean de frumoasă, un azuriu pentru care nu există cuvinte, apoi un turcoaz şi o ajurare de un alb-argintiu, de asemeni nepământean de strălucitoare. Am privit câtva timp la acea măreţie! Auzeam parcă şoptindu-mi-se de către cineva: „Priveşte, aceasta este adevărata aură a Lunii!” Şoapta s-a repetat de mai multe ori. Mai vreau să precizez că aura era ca o floare divină de jur-împrejurul selenei. Avea cam un metru în diametru. Ceva mai frumos nu cred că se poate vedea de aici de pe Geea. Am intrat în casă cu acest sentiment şi am simit că trebuie să întreprind o nouă călătorie Astrală…

Aşadar, am ieşit în Astral. După Marea Piramidă, a urmat Spaţiul Sideral al Luminii Celeste. Acolo, de fiecare dată, corpul meu astral efectua un dans ritualic, apoi se transforma într-o sferă de Lumină şi întotdeauna, Zen, ghidul meu spiritual, când ajungeam acolo, era la fel o sferă de Lumină. Apoi, cele două sfere – a mea şi a lui Zen – se contopeau devenind una singură. Şi de această dată, simţeam că cele două sfere sunt concentrice, iar punctul lor comun se găsea în Ajna, la mine. De data aceasta am simţit ca niciodată până acum că cele două sfere se rotesc, se roteau în semsuri opuse, iar în Ajna parcă se găsea axul rotirii sferelor, în Ajna ambelor entităţi. În timpul rotirii, emanam o lumină mult mai puternică, mult mai intensă ca de alte dăţi, când nu se producea acea rotire. Apoi ne-am separat sfereleşi la plecarea de acolo am redevenit corpuri astrale spirituale.

După plecarea din Spaţiul Sideral al Luminii Celeste, am fost condusă nu pe Vamfim, ca în ultimele călătorii, ci pe Lună. Da. Acolo m-a condus tot Zen. Am ajuns pe Lună. O simţeam ca pe o entitate de gen feminin. Era de o frumuseţe diafană, era ca o regină, Divină. Şi chiar aşa este pentru noi: Regina nopţilor pământene…

Am simţit când i-am pătruns aura, că acolo sunt, se ascund parcă multe entităţi, că acolo e o lume nevăzută, dar activă. Simţeam freamătul, vibraţia celor ce vieţuiesc acolo. Apoi am văzut o

mulţime de entităţi, de corpuri astrale care se deplasau. Călătoreau în nişte nave, dar şi acestea erau parcă imateriale, transparente, parcă erau de lumină, de nori, ceva tare ciudat. Acele entităţi care erau în nave se deplasau sau staţionau în aer şi comunicau unele cu altele în timp ce aceste nave staţionau, la fel ca la noi pământeni, când staţionează două automobile şi cei din ele schimbă câteva cuvinte. Aşa se întâmpla şi acolo, numai că cei din navele selenare nu emiteau cuvinte, ci comunicau prin gânduri…

Mi s-a comunicat astfel şi mie că dacă oamenii ar merge pe Lună, entităţile de acolo nu vor fi văzute de pământeni, mai precis de cei în corp fizic, de fiinţe fizice. Nici entităţile de pe Lună şi nici realizările lor nu pot fi văzute, deoarece acestea nu sunt materiale, iar pământenii nu pot percepe decât ce e material, cu excepţia celor care fac călătorii astrale, bazate pe vibraţia spirituală şi nu pe cea materială, grosieră. Deci, cu alte cuvinte, Luna este populată de fiinţe nevăzute cu senzori fizici, şi oricât ar fi de perfecţionate instrumentele create acum pe pământ, aceste lumi nu pot fi văzute, contactate, înţelese, chiar dacă pentru aceasta pământenii investesc acum fonduri de ordinul a miliarde de dolari. Sunt alte dimensiuni… Luna este destinată unei lumi nevăzute…

Am privit în voie un timp la ceea ce se întâmplă acolo. Regina Lună mi-a împresurat

corpul meu astral cu un fascicol de lumină pură, pe care am perceput-o în Ajna. Apoi am simţit că întrevederea s-a sfârşit.

M-am întors pe Geea, condusă de Zen, până mi-am reluat lucrul în trup, uimită de cele văzute pe Lună, unde astronauţii pământeni au pus piciorul fără să vadă mai nimic, decât praf şi stânci…

Cât despre ce am văzut eu acolo mai mult decât pot spune acum, poate cu alt prilej…

30 septembrie 1994, h 4.45

Capitolul XII
LEGĂTURA CU ENERGIA COSMICĂ

Iată-mă din nou pe Vamfim, însoţită ca întotdeauna de Zen. Acolo ne aştepta învăţătorul. Am intrat imediat în Casa Energizărilor. Am simţit, în repetate rânduri, vibraţiile irumpând în Ajna şi Sahasrara. După ce am ieşit din Casa Energizărilor, învăţătorul a spus:

Vom merge să vizităm Zona Proeminenţelor.

Am ajuns în acea zonă, unde am văzut cum din sol se ridicau nişte proeminenţe de diferite forme. Unele erau asemănătoare cu stâncile, sau de alte forme ciudate, însă în vârful lor aveau stele din aceiaşi materie. Deci, stele sub formă de triunghiuri sau de diferite figuri geometrice: duble prelungiri ascuţite la vârf sau informă de flori. Acestea erau de diferite culori (alb-argintiu, mov –

pal, portocaliu, vernil, roşu închis, roz), transparente, semănând cu cele de cristal. L-am întrebat pe învăţător la ce folosesc acestea? El a precizat:

Aceste proeminenţe folosesc la conexiunea vamfienilor cu energia cosmică. Aici vin cei ajunşi la un grad superior de cunoaştere, pentru a primi informaţii şi energie cosmică. Ceea ce la voi, pământenii, se dobândeşte prin meditaţii, aici se poate dobândi numai prin atingerea acestor proeminenţe. Numai că în conexiunea vamfienilor cu cosmosul, cu energia cosmică, prin aceste proeminenţe, intensitatea energiei cosmice este mult superioară, mult mai intensă faţă de ceea ce obţineţi voi, pământenii, prin meditaţie, chiar de către cei mai iniţiaţi dintre voi. Să facem o demonstraţie!

În acel moment, m-am şi văzut conectată la acele proeminenţe – stea. Stăteam cu mâinile în formă de cruce pe cele două proeminenţe, iar picioarele pe alte două. Corpul meu era una cu axa lor. Astfel, simţeam cum fac corp comun cu acele corpuri şi simţeam cum vibrează în mine energia cosmică. Nu mai eram nici măcar corp astral, ci pur şi simplu o contopire cu energia cosmică. Simţeam pulsul cosmic trecând prin mine, eram şi nu eram, eram de fapt energie cosmică. Atât! Percepeam doar o plutire diafană, pulsul cosmic…

Am văzut vamfieni aşezaţi pe diferite

proeminenţe, în diferite poziţii. Învăţătorul mi-a spus că acele proeminenţe sunt dintr-un material foarte rar şi foarte important, mult mai scump ca aurul şi platina de la noi. Acolo, în Zona Proeminenţelor, nu le este dat să ajungă decât celor foarte curaţi, puri, doar învăţătorilor şi nici dintre aceştia toţi… Şi nu pentru că ar face cineva vreo triere, ci pur şi simplu fiindcă unii nu se pot apropia de zonă, nu au putere să ajungă acolo dacă nu au puritatea adecvată. Apoi, învăţătorul a adăugat:

Proeminenţele, ca organizare a materiei, se aseamănă doar cu cristalul de cuarţ, însă ele au cu totul alte proprietăţi. Tocmai aceste proprietăţi le conferă puterea necesară conectării entităţilor la energia cosmică; dar, pentru astăzi, ajunge…

4 octombrie 1994, h 5.20

Capitolul XIII
ENTITĂŢI DE LUMINĂ

Din nou pe Vamfim. De la mare distanţă am văzut Casa Energizărilor, luminoasă, aşa cum numai o dată am văzut-o până acum. Eram cu Zen. În apropierea casei ne aştepta învăţătorul. Am intrat în Casa Energizărilor. Acolo era o lumină feerică. Venea din interiorul ei. Am simţit că acea lumină urca prin mine, mă pătrundea, dar cel mai tare o simţeam în Ajna, şi, de astă dată, şi în

Sahasrara. Am stat câtva timp acolo şi apoi, spre mirarea mea, ieşirea nu s-a mai făcut ca de alte ori, ci am simţit că ne înălţăm şi urcăm prin vârful casei – piramidă. Prin acel vârf ascuţit, încât simţeam că m-am ascuţit şi eu la vârf (la cap), iar după ce am ieşit, m-am văzut sub formă de triunghi. Eram un triunghi de lumină. Apoi, am observat că şi învăţătorul şi Zen reau triunghiuri de lumină, sau mici piramide, aşa arătam. Nu mai aveam vechile şi ştiutele corpuri astrale, asemănătoare oarecum cu cele fizice, pământene. Învăţătorul a spus:

Vom merge să vizităm Zona Iluminaţilor.

Am ajuns undeva şi, parcă la un semn al învăţătorului, s-a deschis o cortină şi în acel moment am văzut o mulţime de Entităţi de lumină. Toate acele entităţi aveau forme triunghiulare, erau mici piramide de lumină. Apoi acestea s-au suprapus şi au format o piramidă mare de lumină. Atunci, învăţătorul ne-a invitat înăuntru pe mine şi pe Zen, în acea piramidă. Am intrat undeva foarte aproape de vârful piramidei, în culoarul celor trei entităţi. Acolo, am fost împresuraţi de lumină, de o lumină puternic alb-argintie cu o uşoară tentă de nuanţă aurie. I-am simţit căldura plăcută şi vibraţia prin tot eul meu, da, prin eul meu, deoarece nu mai eram trup astral, eram doar EU. Apoi, după un timp, am ieşit, dar nu prin vreo ieşire, ci prin vârful acelei piramide. La ieşire am simţit că sunt o rază, un laser, aşa mi-am simţit

ceea ce ar însemna vârful capului. După ce s-a petrecut ieşirea, m-am văzut în întregime din nou un triunghi de lumină. La fel era şi Zen, şi învăţătorul. Toţi trei eram triunghiuri de lumină distincte şi totodată formam un triunghi de lumină împreună.

Apoi, piramida de Entităţi de Lumină s-a dispersat, s-a dezagregat şi toate acele entităţi au format în jurul nostru un cerc, un cerc de lumină, iar noi eram în mijlocul cercului, eram triunghiul din mijlocul cercului…

L-am întrebat pe învăţător, ce rost şi ce rol au acele Entităţi de

Lumină? Învăţătorul a spus:

Aceste Entităţi de Lumină au rolul de a lua legătura cu alte entităţi la care se relevă lumina. Astfel, ele ştiu câte entităţi sunt pe fiecare planetă din sistemul nostru solar, cu care pot comunica şi colabora. Mai ţin legătura şi cu alţi iluminaţi din alte sisteme solare. Dar despre aceasta, altă dată. Acum, câte ceva despre voi, pământenii. Aceste Entităţi de Lumină se deplasează de foarte multă vreme pe Geea: acolo sunt mulţi cei ce ţin legătura cu acestea. Ele se arată lor ca nişte luminiţe în timpul nopţii, şi nu numai în timpul nopţii. Este bine ca voi să comunicaţi telepatic cu ele. Să stabiliţi coduri şi să începeţi comunicarea. Cei cu care comunică deja, sunt ajutaţi foarte mult de Entităţile de Lumină. Trebuie să ştiţi că ele nu pot fi folosite decât scopuri benefice şi luminoase,

numai pentru a aduce pace atât în sufletele voastre cât şi pacea în lume. Nimeni nu poate dirija lumina lor pură în scopuri negative. Ce este pozitiv şi ce este negativ? Foarte simplu. Tot ce stă scris în Cartea Cărţilor este pozitiv, aşa este. Punctul de orientare să vă fie Cartea Cărţilor. Aceasta v-a fost dată pentru a cunoaşte ce este bine şi ce nu este bine.

Acum, a sosit clipa, momentul iluminării! Cei ce vor primi lumina în eul lor nu o vor mai pierde niciodată, le va rămâne pentru veşnicie. Fiecare pământean trebuie să mediteze la îndemnul: Cunoaşte-te, CUNOAŞTE-TE PE TINE ÎNSUŢI! Fericirea nu vine din exterior, ci din interiorul vostru. Acolo căutaţi-vă fericirea, în eul vostru. Numai cei care vor căuta în ei înşişi, numai aceia vor găsi ceea ce caută. Altfel, vor căuta în zadar, şi totul le va fi zadarnic.

Cercul de Entităţi de Lumină s-a dispersat, iar noi cei trei am plecat de acolo. Învăţătorul mi-a zis: Nu uita, lumina lor este în tine. O vei duce cu tine, ea îţi va călăuzii paşii cunoaşterii. Tot ce ai văzut, auzit şi simţit aici, toate trebuie făcute cunoscute celor care nu au încercat să cunoască Adevărul. Eu sunt Calea spre Adevăr. Cine vrea să-l cunoască să mă caute la orice oră din zi sau din noapte. Eu încă mai aştept să împărtăşesc lumina celor ce nu o cunosc încă.

Apoi am fost condusă până la marginea planetei Vamfim… am revenit, mi-am reluat locul

în trup, în acest vehicul terestru din care uneori evadez spre lumile astrale. Pentru această minune mulţumesc, mulţumirea şi recunoştinţa mea se înalţă spre Divinitatea Supremă, prin învăţătorul învăţătorilor Tuturor Lumilor Văzute şi Nevăzute.

5 octombrie 1994, h. 5.30

Capitolul XIV
COROANA DE LUMINĂ

După o incursiune în Marea Piramidă, în spaţiul Sideral al Luminii Celeste şi după o scurtă vizită făcută ca de altfel în toate călătoriile mele astrale unei entităţi care îmi transmite cele ştiute de ea, iată-mă din nou pe Vamfim. Earm aşteptaţi. Spun aşteptaţi deoarece nu eram singură, ci însoţită de Zen. Aşadar, eram aşteptaţi de învăţător…

Învăţătorul ne-a condus în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entităţi. Apoi am simţit şi văzut (acolo tot ce simt totodată şi văd), o decuplare a acelui culoar de restul Casei Energizărilor. Mai precis, s-a produs o decuplare a părţii de sus a Casei începând cu culoarul în care ne aflam noi şi – în acelaşi timp – a început rotirea acelei părţi a Casei – piramidă. Simţeam şi vedeam cum se învârtea cu noi vârful casei, apoi după un timp s-a oprit şi am ieşit afară. Ieşirea s-a făcut prin vârful casei – piramidă. După ce am ieşit, ne-am văzut: eram triunghiuri de lumină!

Învăţătorul a spus:

Vom merge să vizităm ZONA INIŢIAŢILOR.

Am ajuns în acelaşi timp acolo, în Zona Iniţiaţilor. Iniţiaţii erau doar triunghiuri de Lumină. Acele triunghiuri s-au apropiat alăturându-şi şi unindu-şi bazele şi în acelaşi timp formând în jurul nostru un cerc de treiunghiuri. Apoi s-au tot micşorat şi s-au apropiat de noi. După aceea, au început să se înalţe şi totodată să se apropie. Am simţit la un moment dat că erau deasupra creştetului meu şi chiar s-au aşezat pe capul meu astral. Deşă aveam formă de triunghi, totuşi simţeam că acolo în vârful triunghiului este capul sau… ceea ce numim noi cap. Am simţit, odată cu aşezarea lor pe capul, o vibraţie puternică, mai puternică decât oricând. Apoi am simţit şi am văzut că au început să se ridice şi să se îndepărteze. În acelaşi timp, deşi se îndepărtau, eu simţeam vibrând deasupra mea o parte din ei. Percepeam în continuare prin tot ceea ce eram eu atunci, prin tot eul meu o trăire cu totul nouă pentru mine: ştiam şi vedeam cum se îndepărtează dar amprenta lor, a celor nouă Entităţi de Lumină o simţeam în toată fiinţa mea, deşi ele erau plasate deasupra capului meu astral.

Apoi, învăţătorul a spus să mergem să intrăm din nou în Casa Energizărilor. Am intrat din nou în culoarul celor trei entităţi. Eram tot triunghiuri. Din nou s-a rotit cu noi Casa Energizărilor, apoi am ieşit prin vârful Casei – piramidă. Învăţătorul a

spus:

Acum, vârful Casei – piramidă. Nu te mai atinge, ci, la apropierea ta de el, acesta se va deschide, deoarece ai pe cap, această coroană de lumină.

Într-adevăr, am simţit din plin acest fenomen. Când m-am apropiat de vârful Casei – piramidă, acesta s-a deschis ca o floare şi nu am mai perceput acea întrepătrundere, oarecum forţată, la ieşirea prin vârf. Apoi învăţătorul a spus:

De acum, această coroană de Lumină te protejează, te ocroteşte şi, totodată, ne arată unde eşti. Astfel, eşti mult mai uşor de interceptat, de receptat, acolo, în lumea ta…

În tot acest timp simţeam pregnant coroana de triunghiuri luminoase. Cum vibra, cum îmi transmitea anumite unde. Simţeam tensiunea şi presiunea lor asupra mea, asupra eului meu astral.

Învăţătorul ne-a urat apoi drum bun şi la bună vedere.

Am plecat de pe Vamfim. Am ajuns repede în faţa trupului meu fizic. Zen mi-a spus să număr vârfurile coroanei de lumină care se vedeau deasupra capului meu fizic. Am numărat, erau nouă vârfuri de triunghiuri, care formau acea coroană de unde luminoase, vizibilă doar prin cel de-al treilea ochi de către semenii mei pământeni.

După ce am reintrat în trup, am întins mâna, am pipăit ţi-am atins cele nouă triunghiuri de

lumină pe care le-am simţit şi prin atingere fizică.

Ştiu şi simt că orice extrasenzor poate simţii şi vedea ceea ce am văzut şi am simţit eu cu privire la cele nouă triunghiuri de unde luminoase, însă numai extrasenzorii cu sufletul şi spiritul curate…

În momentul când număram cele nouă triunghiuri de lumină, mai precis când am terminat numărarea lor, s-a produs o pocnitură puternică, foarte puternică aş zice, dar nu deranjantă şi nici care să mă sperie sau să mă îngrozească. A fost ca o confirmare, aşa am simţit-o. De atunci simt în permanenţă deasupra mea, a-mi exact deasupra capului meu, cele triunghiuri de lumină. Şi acum ştiu că se află acolo pentru a mă proteja, a mă ajuta, prin care eu să pot lua cât mai uşor legătura cu cei din Astral, cu prietenii mei, ai noştri, ai pământenilor.

Aşa mi s-a spus şi aşa vă spun.

Extratereştrii nu vin niciodată cu intenţii rele, cu porniri negative spre noi, ci numai cu gânduri bune, cu intenţia de a comunica şi de a ne ajuta, în niciun caz nu vin pentru a ne supune lor, ci pentru a ne aduce lumină, pentru ca noi să dăm şi să accelerăm un sens firesc evoluţiei civilizaţiei noastre.

Avem mult de învăţat de la ei…

6 octombrie 1994, h 17.35

Capitolul XV

PRIVIRE DE ANSAMBLU

Din nou pe Vamfim, cu însoţitorul meu superior, Zen. Eram aşteptaţi de învăţător. Am fost conduşi imediat în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entităţi. După ce ne-am reluat acele locuri, ca de fiecare dată, am simţit şi văzut cum s-a decuplat vârful Casei – piramidă şi a începuse să se învârtească în sens orar, terestru, timp de câteva vibraţii. Apoi s-a oprit şi am ieşit din Casa Energizărilor prin vârful ei, dar nu am mai perceput atingerea ei, ci am simţit şi văzut cum s-a deschis la apropierea mea, a coroanei de Lumină care se afla deasupra capului meu astral. Afară am văzut / simţit (aceste două trăiri – văzul şi simţul sunt acolo simultane, aproape nu se pot deosebi, sunt întregite într-un tot) că toţi trei eram triunghiuri de lumină. Apoi, învăţătorul a spus:

Astăzi vom desfăşura o privire de ansamblu asupra întregii planete vamfim…

În acelaşi timp, am văzut foarte rapid, aproape simultan, tot, dar absolut tot ce văzusem până atunci pe vamfim…

În acelaşi timp, am văzut foarte rapid, aproape simultan, tot, dar absolut tot ce văzusem până atunci pe Vamfim.

Într-o scurtă trecere în revistă, mi s-a succedat prin faţa ochilor astrali, primul cerc mare de entităţi, din prima intrare în Casa Energizărilor. Apoi am văzut Zona de transformare

a anumitor energii în materii dense, vedeam totodată, Zona fenomenului Praix, de asemeni vedeam şi culegătorii de bobiţe, vedeam zona lacurilor, a Izvoarelor, vedeam plantaţiile de Iur şi vedeam totodată tot, tot ceea ce văzusem de al începutul călătoriilor mele pe Vamfim. Parcă erau suprapuse, nu le vedeam ca pe o întindere orizontală, ci le vedeam pe… spaţii, dimensiuni verticale cumva suprapuse. Şi toate aceste parcă le-am văzut într-o fracţiune de secundă după această privire de ansamblu, învăţătorul a spus:

Acestea sunt toate dimensiunile spaţiale ale vamfimului: trebuie să mai şti că numai cei ce nu se volatilizează când trec în alte dimensiuni, datorită neîmpărtăşirii lor din izvoarele cunoaşterii, numai aceia trec într-o viaţă regresivă, pe o planetă mult mai neprimitoare şi întunecată. Unii trec chiar pe Geea, sunt cei care aici nu au dobândit o evoluţie spirituală în plus, faţă de ceea ce aveau. Cei care s-au împărtăşit din izvoarele cunoaşterii sunt cei cu corpuri de lumină, ei se află în diferite straturi vibraţionale, funcţie de cunoaşterea dobândită în timpul primei vieţi aici pe vamfim. Astfel au ajuns unii iluminaţi, iniţiaţi în diferite stadii. Mulţi dintre iluminaţi, pentru a dobândi spaţii şi dimensiuni superioare, cer să fie încarnaţi pe Geea pentru a ajuta pământenii să evolueze. Şi astfel prin acest efort şi supliciu să înainteze spre Lumina cea Veşnică. Să nu te miri dacă îţi voi spune că şi tu eşti un

asemenea încarnat, plecat acolo pe Geea cu o anumită misiune. Acum îţi îndeplineşti misiunea, eşti la începutul ei. Mai ai în preajma ta entităţi cu care ai plecat împreună pentru colaborare în misiunea încredinţată. Abia a-ţi reluat legătura şi abia acum începeţi să îndepliniţi misiunea voastră, cele stabilite aici înainte de coborârea voastră pe Pământ. Sunteţi mulţi acolo cei care aveţi misiuni speciale. Mulţi dintre voi vă cunoaşteţi şi urmează să conlucraţi, să conlucraţi pentru înfăptuirea celor ce v-au fost trasate pentru îndeplinirea misiunii. Voi sunteţi cei care pregătiţi terenul pentru cele ce urmează să se înfăptuiască spre Slava Tatălui Ceresc.

Am plecat spre Geea, am văzut / simţit că eram cuprinsă într-un fascicol de lumină ce se contura dintr-o sferă într-o formă conică. În partea incipientă care prindea contur din baza mică, acel fascicol de lumini se extindea, iar la capătul opus primei sfere mă aflam eu. L-am întrebat pe Zen ce înseamnă acea lumină. Zen a spus:

Acel jet de lumină este puterea care te protejează, care te ocroteşte. Acea lumină te însoţeşte pretutindeni, iar deasupra ta sunt în permanenţă cele nouă triunghiuri de lumină. Nimeni şi nimic nu te poate atinge, nu se poate interpune între tine şi puterea ocrotitoare…

7 octombrie 1994, h 7.30

Capitolul XVI

TIMPUL VEGHERII

Ca întotdeauna, am ajuns pe vamfim însoţită de zen. Ne aştepta învăţătorul. Am intrat în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entităţi. Am simţit decuplarea vârfului casei – piramidă şi, totodată, învârtirea ei în sens antiorar. După ce am ieşit afară prin vârful casei – piramidă, care s-a deschis pentru a ne înlesni ieşirea, precum se deschide o floare când înfloreşte rapid, învăţătorul a spus:

Acum vom veghea ca cele ce trebuie să se întâmple să se întâmple întocmai…

(Noi eram triunghiuri de lumină. Întotdeauna la ieşirea din Casa Energizărilor, prin vârful ei, deveneam triunghiuri de Lumină.)

Învăţătorul a mai repetat odată:

Vom veghea ca cele ce trebuie să se întâmple, să fie întocmai. Cele ce trebuie să se întâmple, se vor întâmpla după voia Tatălui Ceresc. Tot ce stă ascuns va ieşi la Lumină, că a sosit clipa şi totul este pregătit, aceasta este Voia Tatălui. Jumătate din omenire se va autoelimina de pe Geea. Va ieşi la Lumină acel cristal imens. Din străfunduri vor ieşi continentul Mu şi Atlantida, dat tot atunci vor fi o îngropate alte mari oraşe şi multe vieţi omeneşti se vor stinge, datorită vibraţiilor joase pe care le-au determinat pe Geea prin viaţa lor dezordonată, în dizarmonie cu Legile Universului. Nimeni şi nimic nu poate schimba aceasta. A sosit

clipa schimbării civilizaţiei. Clipa când trebuie să se între pe calea dreaptă, fiindcă a trecut vremea „înaintării” pe lângă Adevăr.

Mulţi se trezesc acum şi este bine că îşi îndeplinesc misiunile. Aceasta este vremea trezirii, pentru cei care le-a sunat ceasul trezirii. Cei care nu vor să audă ceasul trezirii, vor trece, vor trece dormind în somnul veşniciei.

Tot ce vine, vine de la Tatăl. Nimic nu se face, nimic nu se întâmplă fără vrerea Tatălui Ceresc. Priveşte fierberea Terrei!

Am privit şi am văzut într-adevăr o fierbere a Pământului. Apoi am fost conduşi din nou în Casa Energizărilor. Din nou s-a produs decuplarea şi rotirea părţii decuplate dar, acum, în sens orar. Am ieşit afară apoi, şi am plecat spre Terra. În timp ce ne îndepărtam auzeam ca un ecou, care venea din univers:

A sosit clipa! A sosit clipa! A sosit clipa!...

8 octombrie 1994, h 4.45

Capitolul XVII
ÎNCHEIEREA PRIMII PĂRŢI A MISIUNII

Din nou am plecat cu Zen spre Vamfim. Acolo eram aşteptaţi de prietenul numit învăţătorul, care ne-a şi condus în casa Energizărilor, în culoarul celor trei entităţi. Din nou: energizarea vibratorie, decuplarea şi învârtirea casei – piramidă cu noi, a-

mi precis învârtirea părţii decuplate a casei – piramidă, în sens antiorar. Apoi am ieşit afară, ieşirea s-a făcut prin deschiderea vârfului casei – piramidă, care s-a deschis iar precum petalele unei flori, oferindu-ne parcă o invitaţie spre ieşire. Afară eram trei triunghiuri de lumină. Învăţătorul a spus:

Melfior Ra, trebuie să te obişnuieşti cu ideea că, deocamdată, despre vamfim nu este bine să ştii mai multe decât cele ce ai aflat până acum. Când, şi dacă va fi cazul, vei mai primi informaţii. Mai departe noi ne vom întâlni în cu totul o altă parte a Universului, mai precis a acestui univers, şi acolo te voi conduce pentru a afla cele ce trebuie să afli. Aici pe Vamfim s-a încheiat prima parte a misiunii tale privitoare la vamfieni. Acum vei face o scurtă pauză, apoi ne vom revedea în altă parte precum am spus. Şi de acolo va trebui să transmiţi semenilor tăi cele descoperite, aflate acum.

Nu te întrista, misiunea ta abia a început. Cei de pe Vamfim sunt încontinuu cu tine, în preajma ta. Eşti supravegheată în permanenţă. Să ştii că nu eşti o clipă singură, în permanenţă eşti însoţită. Când ai nevoie de ajutorul nostru doar trebuie să îl ceri şi îl ai imediat. Ştii cum. Prin Ajna îi vezi pe cei ce te îndrumă, ce îţi călăuzesc paşii pe Calea Luminii. Pe Calea Luminii Pure. Tu eşti binevenită aici oricând. Nu uita că fericirea vine din interior, din eul tău. Nimeni să nu caute fericirea în

exterior, că greşeşte, n-o va găsi…

Am intrat din nou în Casa Energizărilor şi aceasta s-a făcut prin vârful Casei – Piramidă. Apoi după ce s-a produs decuplarea şi rotirea ei în sens orar, am ieşit tot prin vârful ei. Învăţătorul a spus:

Mergi în pace. Lumina Tatălui ceresc să te însoţească veşnic. Lumina să-ţi fie călăuză. Ne vom revedea în curând pentru următoarea descoperire ce trebuie făcută. Mergi în pace!…

Am vrut să mă închin în faţa învăţătorului, dar el nu mi-a permis, ci m-a îmbrăţişat aşa cum un părinte îşi îmbrăţişează copilul înaintea plecării într-o lungă călătorie. Am revenit în faţa trupului meu. Intrarea în trup o fac prin mijlocul acelei coroane de lumină. Zen mi-a simţit gândul: o oarecare teamă de a nu scăpa sau a nu pierde ceva din cele spuse sau cele văzute. El mi-a zis:

Nu te teme, eu sunt cu tine în permanenţă. Îţi voi aminti cele ce trebuie să le scri pentru a le aduce la cunoştinţa semenilor tăi.

De fiecare dată după reintrarea în trup scriam imediat cele văzute, simţite şi trăite, într-adevăr, zen, ghidul meu spiritual, ghidul meu superior, partenerul meu astral, era întotdeauna lângă mine. Îi simţeam prezenţa şi îmi amintea întotdeauna cele trăite acolo, în Astral. Îl simt şi acum lângă mine, îl văd mulţumit că prima parte a misiunii mele se apropie de sfârşit. Pentru ajutorul care mi l-a dat îi mulţumesc din suflet. De asemeni

mulţumesc cu mare recunoştinţă pentru permisiunea de a vizita cele descrise aici.

Mulţumesc Tatălui, fiului şi Sfântului Duh. Amin.

9 octombrie 1994, h 6.00

În loc de încheiere
UN INTERVIU CU EXTRATEREŞTRII

Când cartea a prins contur în urma unei colaborări sincere cu autoarea, editorul a simţit nevoia unor precizări. Aşa s-a născut acest interviu cu extratereştrii în premieră pentru noi: Editură – Scriitor mesager – Învăţător din alte dimensiuni, într-o relaţie de feed-back, printr-o perfectă simbioză de altruism, conlucrare şi sinceritate.

Iată trei întrebări pentru vamfieni şi mai multe pentru pământeni:

1. Ce folos ar avea pământenii dintr-o colaborare cu vamfienii?

Vamfienii îi pot ajuta pe pământeni, făcându-le cunoscute ştiinţele lor. Dacă pe Vafim ar veni prin bilocaţie, pământeni, tehnicieni de marcă, ei ar fi puşi în temă, iniţiaţi în ceea ce au vamfienii mai de valoare în acel domeniu ca utilaje, aparate de zbor care funcţionează şi se deplasează pe baza energiei solare. Dar nu trebuie să vină nimeni aici cu gânduri de cuceriri, sau de a-şi perfecţiona instrumentele prin care distrug vieţi omeneşti. Cei

care vor dori să-i învăţăm ceea ce noi cunoaştem, trebuie să ştie că noi vrem să-i ajutăm numai spre a-şi uşura viaţa, nu pentru a cucerii, a-i subjuga pe alţii – popoare, naţii sau zone, ţinuturi, etc. Cel sau cei care ar dori să obţină aşa ceva prin noi, nu are, nu au rost să încerce să ia legătura cu noi. Noi dorim să vă ajutăm, noi ştim, vedem şi cunoaştem greutăţile voastre. Noi suntem în permanenţă printre voi, dar există nişte legi nescrise prin care nu putem ajuta pe cei care nu ne cer ajutorul. Tot ceea ce se bazează pe colaborare interplanetară, este subordonat acestei legi şi nu numai acesteia. Nimeni să nu vină la noi cu negură în cuget, de fapt nici nu ar ajunge aici astfel. Pământenii să-şi cureţe cugetele, gândurile de negură, de răutate şi de firele care-i ţin legaţi de tot ce-i negru şi să nu mai producă unul altuia durere, necaz, că fac mari greşeli prin acestea. Să se lumineze, să-şi cureţe spiritele lor de balastul grosier al cărnii şi să înceapă ieşirile spre înalt, spre cei care-i aşteaptă pentru a le oferi lumină şi prietenie, dezinteresată. Curăţaţi-vă planeta de negura ce o înconjoară, nu mai continuaţi să deversaţi în pântecele şi în jurul ei otravă, că toate acestea se întorc împotriva voastră. Pământenii fac mari greşeli prin acumulare de bogăţii, de tot ceea ce alţi semeni de ai lor duc lipsă, practic frustrându-i pe aceştia. Toţi trebuie să aibă strictul necesar, nu unul prea mult şi alţii deloc. Astfel de acumulări nu sunt plăcute Puterii Divine. Tot ceea

ce există trebuie să fie pentru toţi. Egoismul este cel mai mare şi mai greu păcat al pământenilor, şi de la ei au pornit cele mai mari fărădelegi pământene. Rupeţi-vă de egoism, respectaţi îndrumările din Cartea Cărţilor, care pentru voi a fost scrisă.

Noi vă iubim, şi nouă ne pare tare rău că voi vă autodistrugeţi, şi vă privim cu uimire că parcă nu vreţi să vedeţi, să conştientizaţi că vă îndreptaţi spre neant, nu vreţi să vedeţi că drumul pe care a-ţi pornit este atât de greşit şi să vă îndreptaţi răul înainte de a se produce inevitabilul, înainte de a fi pre târziu. Noi vrem să vă ajutăm să îndreptaţi toate acestea, dar pentru a vă acorda ajutorul avem nevoie mai întâi de S.O.S.-ul vostru. Noi nu putem să nesocotim legile noastre. În acest sens, legea noastră de bază este: Nu oferi celui ce nu doreşte să-i oferi! Deşi legile noastre nu sunt scrise, noi le respectăm cu sfinţenie.

Apoi învăţătorul m-a invitat să văd cum luminează Soarele la ei. Acolo soarele este parcă mereu la orizont şi degajă o căldură plăcută care se menţine în permanenţă. Nu este frig, nu este cald, ci plăcut, un plăcut perpetuu. Apoi am fost condusă să văd un… spectacol. Am văzut un fel de horă vamfiană. Entităţile planau într-un cerc, se roteau foarte lent apoi se despărţeau, se grupau câte patru – cinci, apoi se forma iar acel cerc rotitor, mie mi s-a părut foarte straniu acel dans. Poate şi din lipsa unui fond sonor muzical. Apoi am

prezentat învăţătorului cea de-a doua întrebare:

2. Dacă ei, vamfienii, au mentalul şi spiritul mai evoluate decât ale noastre, de ce corpul lor fizic e mai dizarmonic decât al pământenilor?

Este adevărat că noi vamfienii vă admirăm, dar asta nu înseamnă că am dori să arătăm întru totul ca voi. Nici nu am putea să avem dimensiunile voastre şi asta datorită gravitaţiei şi presiunii atmosferice existente aici. Nu ne-ar face plăcere să ne deplasăm ca voi, pas cu pas. Asta ne-ar incomoda mult. Vă admirăm dar am dori numai unele particularităţi de la voi. Ne-ar plăcea mult, într-adevăr, să dispunem ca voi de podoabă capilară, pletele voastre ne încântă, dar totodată ştim că în structura noastră nu dispunem de un anumit element, care ne frustrează de aceasta. Când vor ajunge aici oamenii voştri de ştiinţă şi ne vor solicita lămuriri, vom conlucra cu ei, atunci vom lămuri acest fenomen. Ţie îţi spun doar generalităţi, noi ştim cât şi ce-ţi spunem ţie. Cunoaştem gradul tău de percepţie şi de înţelegere. Nu are rost să intrăm în amănunte care ţie nu ţi-ar spune nimic. Aveţi oameni bine pregătiţi în diferite domenii ale cunoaşterii, ale ştiinţei, când aceştia vor ajunge la gradul tău de cunoaştere / lucrare metafizică şi ne vor vizita şi vor dori amănunte în diferite domenii, le stăm la dispoziţie.

Noi nu ne vedem sau nu ne simţim corpurile noastre dizarmonice. Suntem chiar mulţumiţi de

ele, dar recunoaştem că voi aveţi ceva în plus: pletele. Însă aveţi multe şi în plus în minus faţă de noi. Structurile noastre, ale celor două specii, vamfienii şi pământenii sunt diferite. Este adevărat că am încercat, au fost experienţe de combinare ale celor două specii, dar fără rezultate concludente. A rămas ca noua încercare să se afecteze pe Geea. Abia atunci ne vom convinge dacă este posibilă combinarea structurilor noastre, a speciilor noastre.

Ceea ce noi admirăm la voi este forma capului, atât doar forma capului şi părul. În rest, noi nu am dori să avem corpul nostru identic cu al vostru. Mentalul vostru ne îngrozeşte, nu vrem nici măcar asemănări, doar forma, atâta. Şi acum priveşte ce ştim noi despre voi! Pentru început, să luăm parte albă a medaliei.

…Dintr-odată, parcă s-a deschis o cortină şi am văzut o casă piramidă. Stând jur-împrejurul ei, unii vamfieni priveau deasupra acesteia. Acolo unde ar fi trebuit să fie vârful piramidei exista un cristal imens în formă de sferă. Acest cristal se învârtea lent şi de odată cu vamfienii spectatori am văzut…

…O plajă, undeva la mare sau la un ocean. Multă lume pe plajă. Era splendid. Însă nu era litoralul nostru românesc, al Mării Negre, pe care-l ştiu bine, era o altă… ambianţă. Dar oamenii, ca şi pe la noi, parcă erau copii, erau fericiţi, se aruncau în apă, înotau… Deasupra lor, oaspeţi

vamfieni, nevăzuţi pentru pământeni, filmau pe-ai noştri ţinând în mâini nişte cristale mult mai mici faţă de cel de pe casa piramidă. Cu acele cristale sferice, vamfienii nevăzuţi de pământeni cum am spus, înregistrau şi transmiteau imagini de pe Pământ direct pe Vamfim. Cu alte cuvinte, o transmisie în direct. Cel mai frecvent „filmau” pe cei care înotau. Ei sunt foarte umiliţi că pământenii pot înota, deci se pot deplasa orizontal în apă şi nu pot face acesta în aer! În încheiere, am văzut o imagine de ansamblu luată pentru întreaga plajă. Apoi cristalul s-a rotit, şi am văzut, după spusele învăţătorului, „partea neagră a medaliei” care ne reprezintă pe Vamfim. Am văzut deci „lupte între fraţi” după cum a spusnvăţătorul. Da, lupte între palestinieni şi între israelieni. Erau înregistrate cele mai crâncene uciderişi chinuri pe care şi le provocau unii altora, învăţătorul a spus.

Aceştia sunt fraţi! Toţi provin / descind din aceiaşi părinţi şi priveşte cum se ucid, vai lor unde au ajuns, unde i-a dus negura şi ura, egoismul lor.

M-am simţit groaznic privind acele secvenţe. Simţeam dezaprobarea vamfienilor. Apoi cristalul s-a mai rotit puţin şi am văzut ceva ce nu aş fi dorit să văd şi nici să fi existat vreodată. Da. A apărut în imagine fostul cuplu prezidenţial dictatorial comunist din România, în faţa plutonului de execuţie. Acum nu mai era vorba de altcineva, ci de poporul din care făceam şi eu

parte... Eram oarecum consternată. Învăţătorul a spus:

Aceştia sunt fraţii tăi... Mult au de suferit părinţii ce-şi ucid copii şi copiii ce-şi ucid părinţii. Orice conducător este sau ar trebui să fie părintele poporului pe care-l conduce. Ce demon v-a împins la aceste fapte regretabile? Vai, ce neagră şi grea ură a străpuns deopotrivă sufletele voastre! Bine era dacă lăsaţi să-i fi pedepsit JUSTIŢIA DIVINĂ pentru fărădelegile lor, nu voi, cei care eraţi sortiţi să îndураţi ce-aţi îndurat, că deja cercul lor se închisese. Iată, aşa s-a ajuns pe Geea: părinţii îşi ucid copiii, copii îşi ucid la rândul lor părinţii. Ţi-am prezentat doar două exemple. Şi voi mai speraţi încă să puteţi continua pe Pământ aceste fărădelegi! Nu, nu se mai poate aşa! Aţi întrecut de mult măsura. Nimeni nu mai vrea pe Geea să-i fie bine celuilalt, ci numai lui. Iată marea voastră greşeală! Treziţi-vă din acest coşmar infernal până nu-i pre târziu!

3. Ce perspectivă ar putea deschide călătoriile astrale ale lui Melfior Ra pentru o mai largă colaborare şi comunicare a pământenilor cu entităţile de pe Vamfim?

Tu, Melfior Ra, poţi afla câte ceva cu privire la viitorul vostru, al pământenilor, dar nu poţi afla orice a-ţi vrea voi, ci numai ce trebuie să ştiţi. Numai ceea ce ştim noi că este spre binele vostru să ştiţi acum.

Spre exemplu, un asteroid se îndreaptă acum

spre Pământ, şi puţini ştiu aceasta. S-ar putea să fie distrugătorul planetei voastre. Forţe pământene prin N.A.S.A., încearcă să distrugă acest asteroid, dar încercările lor, calculele lor sunt greşite. Noi ştim ceea ce ei încearcă, noi avem marele avantaj de a putea fi acolo unde ei cred că ei nu intră, nu poate pătrunde nimeni. Noi ştim că ceea ce încearcă nu va avea rezultatul scontat de ei. Dar noi, din prietenie pentru cei mulţi de pe Pământ, vom interveni şi vom executa la timp ceea ce ei nu ar mai putea îndrepta, şi ar avea urmări extraordinar de nefaste pentru Geea. Cei de la N.A.S.A. vor şti, vor observa că cineva din Univers a intervenit, dar aşa cum au făcut de multe ori, nu vor recunoaşte, ci îşi vor pune lauri pe frunte ca o încununare a succesului, care, de fapt, nu se va datora lor. Deci trebuie să ştiţi că un asteroid se îndreaptă spre Geea. N.A.S.A. are în stadiu pulverizarea acelui asteroid, când se va apropia de Pământ. Dar calculele specialiştilor de la N.A.S.A. sunt greşite. Vehiculul transportor ce-l vor lansa nu va avea traiectoria necesară, astfel că încărcătura nucleară ar putea trece la o oarecare distanţă de asteroid şi, bineînţeles, s-ar întoarce ca un bumerang înapoi spre Terra, distrugând-o. Dar voi sunteţi prietenii noştri, vecinii noştri, şi noi, vamfienii, nu vă lăsăm la necaz. Noi vom dirija acea încărcătură explozivă şi ea va avea impactul necesar cu asteroidul, şi-atunci acesta se va pulveriza. Cei de la N.A.S.A. vor vedea aceasta şi

îşi vor da seama că a intervenit cineva din Univers. Atunci va dispărea lumina pentru trei zile pământene. Trei zile şi trei nopţi pe pământ, datorită exploziei, praful care se va degaja va sta ca o perdea între Pământ şi Soare. Atunci, singura lumină pe Pământ, va fi cea emanată de Fiii Luminii, care sunt în misiune la voi… Atunci se vor întâmpla multe fenomene pe pământ. Acesta este ultimul avertisment dat de Divinitate pământenilor. După cele trei zile de întuneric, Soarele va străluci mult mai pregnant. Toate vor intra în normal, dar nimic nu va mai fi ca mai înainte. Acela va fi şocul care va trezi omenirea din starea de negură în care se află acum. După acel şoc, oamenii îşi vor schimba mentalitatea, nu mai vor dori rău semenilor lor, va fi o schimbare în bine. Aşa cum după noapte vine zi, tot astfel şi după acest timp de egoism planetar, în oameni va străluminа dorinţa de a fi mai buni, mai iubitori şi mai blânzi.

Deci, iată numai una din perspectivele, din multele perspective care stau în faţa pământenilor prin cercul deschis de tine. Melfior Ra, cu aceste călătorii astrale publicate în cartea proiectată, efectuate în alte dimensiuni decât cele materialiste.

Ce trebuie făcut pentru o mai bună colaborare? Răspunsul e foarte simplu. În primul rând renunţaţi la egoism. Apoi cei dornici să comunice cu noi trebuie neapărat să-şi schimbe

modul de alimentaţie. Aceasta este una din primele necesităţi pentru a evolua spiritual, şi astfel să deveniţi apţi pentru a comunica cu noi, vamfienii, cu alte entităţi din alte dimensiuni. Să se fiţi dornici să cunoaşteţi tot ceea ce se poate cunoaşte prin metafizică. Să aveţi puterea să cereţi entităţilor din Univers mai evoluate decât voi să vă ajute să puteţi renunţa la egoismul vostru, să nu mai fiţi tentaţi de a aduna avuţii mai mult decât vă trebuie, de a îngrămădi în casele voastre lucruri peste lucruri. Tot ceea ce este materie vă îngreunează, vă ţine legaţi pe pământ şi nu vă puteţi desprinde pentru a ieşi în alte dimensiuni. Şi aici nu puteţi ajunge, fiind legaţi cu funiile egoismului de ceea ce vi se pare că stăpâniţi acolo, pe Geea. Voi de fapt nu stăpâniţi nimic. Ceea ce este cu adevărat al vostru ignoraţi profund şi vă iluzionaţi de legături care vă dăunează enorm. Egoismul este proba cea mai grea de trecut, pentru toţi pământenii. Sunt puţini cei care primesc să o treacă, dar noi vă dorim mult succes, şi vă aşteptăm pe Vamfim.

15 noiembrie 1994, h 8.30

REVENIRE PE VAMFIM – DE LA ZONA ÎNTUNECATĂ, LA ZONA MUZICII CELESTE

Iată că astăzi, la ieşirea mea în Astral, i-am spus ghidului meu, Zen, să mă conducă unde

crede el de cuviinţă. Şi am rămas foarte mirată când am constatat că a schimbat traseul. Nu m-a condus ca întotdeauna în Marea Piramidă mai întâi, ci de-a dreptul pe Vamfim, unde nu am mai fost de mult.

Acolo pe vamfim ne-a întâmpinat învăţătorul. Mai întâi ne-a condus în Casa Energizărilor, apoi după ce am ieşit de acolo am întrebat unde dorim să mergem. Eu am spus că aş vrea să văd ceva ce nu am mai văzut în călătoriile mele de până acum pe această planetă. Învăţătorul a precizat:

Vom merge în Zona întunecată.

Ne-am deplasat toţi trei într-un loc de unde vedeam la o mică distanţă de noi o zonă într-adevăr întunecată. Aşa cum se vede la noi o noapte fără pic de lumină, lună sau stele. Învăţătorul a spus:

Aici, în această zonă, întotdeauna este întuneric, deoarece Soarele nu-şi trimite razele până aici niciodată. Aici nu străbat razele lui. Aici, niciodată, nimeni dintre vamfieni nu intră. Atât doar: se ştie de ea, se ştie de cauza existenţei ei, dar nimeni nu o pătrunde. Vamfienii se mulţumesc doar să-i privească marginea de la distanţă.

Într-adevăr, era ceva fantastic să vezi ziua şi noaptea şi totuşi ele să nu se întrepătrundă, era ceva ce pe Pământ nu se putea vedea…

L-am rugat apoi pe învăţător dacă se poate să-mi arate ceva şi mai înălţător, mai frumos, mai vesel. Învăţătorul a spus:

Da, te voi conduce în Zona Muzicii Celeste.

Ne-am îndepărtat de acea zonă întunecată şi iată că, deodată, o lumină binefăcătoare ne-a învăluit şi, totodată, auzeam nişte sunete într-adevăr... celeste. Acele sunete produceau o vibraţie atât de înălţătoare, erau nişte sunete care nu suportau niciun fel de comparaţie cu ceea ce se poate audia în Planul nostru Fizic, pe Geea. În timp ce audiam sau percepeam acele sunete, realizam că parcă nu aş găsi niciun cuvânt cunoscut prin care să descriu ceea ce percepeam, deoarece acea muzică nu numai că o audiai, ci o şi simţeai cu toată fiinţa ta, te învăluia cu căldură şi lumină totodată. În acelaşi timp, eu, în naivitatea mea, mă gândeam cu ce fel de instrument muzical terestru sau ce fel de instrument cunoscut ar putea scoate / emite asemenea sunete. Nimic din ceea ce cunosc eu în materie de instrumente muzicale nu cred să poată emite asemenea sunete. Eram mirată, uimită de cele ce auzeam, şi totodată fericită. Acele sunete emiteau ceva ce s-ar putea traduce prin grosierul nostru cuvânt: ... Fericire. Dar vai! ce săraci suntem în cuvinte faţă de ... minunile lumilor nevăzute. După audierea – perceperea – luminarea – fericirea acelor sunete divine, iată că învăţătorul ne-a condus până la marginea câmpului gravitaţional al planetei Vamfim. Acolo ne-a urat drum bun şi la bună vedere. A mai spus:

Să ştiţi că nu aţi văzut nici măcar pe jumătate

din ceea ce este de văzut aici. Deocamdată, atât... până la evoluţia voastră care v-ar putea permite să percepeţi şi să pricepeţi mai mult. Cu bine. Noi vă aşteptăm oricând aici pe Vamfim, cu prietenie.